Eiropas Savienības
Oficiālais Vēstnesis

C 335

59. sējums

Izdevums latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

2016. gada 12. septembris

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2016/C 335/01 Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* 1

V *Atzinumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2016/C 335/02 Lieta C-648/13: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Eiropas Savienības politika ūdens resursu jomā — Direktīva 2000/60/EK — Virszemes ūdeņu ekoloģiskās un ķīmiskās kvalitātes monitoringa pienākums — Upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plāni 2

2016/C 335/03 Lieta C-200/14: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Tribunalul Sibiu* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Silvia Georgiana Câmpean/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, devenue Serviciul Fiscal Municipal Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lojālas sadarbības princips — Līdzvērtības un efektivitātes principi — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikta kārtība nepamatoti iekasēto nodokļu atmaksai ar procentiem — Tādu tiesu nolēmumu izpilde, kas attiecas uz šādām tiesībām uz atmaksu, kuras izriet no Savienības tiesību sistēmas — Atmaksa, kas sadalīta maksājumos piecu gadu laikā — Atmaksas pakļaušana nosacījumam, ka ir pieejami līdzekļi, kas tikuši iekasēti par nodokli — Piespiedu izpildes neiespējamība 3

LV

2016/C 335/04 Lieta C-288/14: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Tribunalul Timiş* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Silvia Ciup/Administraţia Judeţeană a Finanţelor Publice (AJFP) Timiş – Direcţia Generală Regională a Finanţelor Publice (DGRFP) Timişoara* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lojālas sadarbības princips — Efektivitātes un līdzvērtības principi — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikta kārtība nepamatoti iekasēto nodokļu atmaksai ar procentiem — Tādu tiesu nolēmumu izpilde, kas attiecas uz šādām tiesībām uz atmaksu, kuras izriet no Savienības tiesību sistēmas — Atmaksa, kas sadalīta maksājumos piecu gadu laikā — Atmaksas pakārtošana nosacījumam, ka ir pieejami ar nodokli iekasētie līdzekļi, kas tikuši iekasēti — Piespiedu izpildes neiespējamība . . . 4

2016/C 335/05 Lieta C-406/14: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Wrocław – Miasto na prawach powiatu/Minister Infrastruktury i Rozwoju* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2004/18/EK — Publiski būvdarbu līgumi — Pretendentiem noteiktā pienākuma īstenot noteiktu iepirkuma procentuālu daļu, neslēdzot apakšuzņēmuma līgumus, likumība — Regula (EK) Nr. 1083/2006 — Eiropas reģionālās attīstības fonda, Eiropas sociālā fonda un Kohēzijas fonda vispārīgie noteikumi — Dalībvalstu pienākums veikt finanšu korekciju attiecībā uz konstatētajām neatbilstībām — "Neatbilstības" jēdziens — Finanšu korekcijas nepieciešamība Savienības tiesību publisko iepirkumu jomā neievērošanas gadījumā 5

2016/C 335/06 Apvienotās lietas C-458/14 un C-67/15: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Promoimpresa srl* (C-458/14)/*Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia* un *Mario Melis* u.c. (C-67/15)/*Comune di Loiri Porto San Paolo, Provincia di Olbia Tempio* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi un brīvība veikt uzņēmējdarbību — LESD 49. pants — Direktīva 2006/123/EK — 12. pants — Ekonomiski nozīmīgu jūras, ezeru un upju krasta īpašumu koncesijas — Automātiska pagarināšana — Iepirkuma procedūras neesamība 6

2016/C 335/07 Lieta C-476/14: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Citroën Commerce GmbH/Zentralvereinigung des Kraffahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauteren Wettbewerbs eV (ZLW)* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīvas 98/6/EK un 2005/29/EK — Patērētāju aizsardzība — Reklāma ar cenas norādīšanu — Jēdzieni "piedāvājums" un "cena, tostarp visi nodokļi" — Pienākums mehāniskā transportlīdzekļa pārdošanas cenā iekļaut obligātos papildu izdevumus saistībā ar šī transportlīdzekļa pārvešanu 6

2016/C 335/08 Lieta C-486/14: Tiesas (virspalāta) 2016. gada 29. jūnija spriedums (*Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālliета pret *Piotr Kossowski* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu — 54. pants un 55. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 50. pants — Princips ne bis in idem — Apsūdzētā kriminālvajāšanas pieļaujamība dalībvalstī pēc tam, kad prokuratūra, neveicot padziļinātu izmeklēšanu, ir izbeigusi pret viņu uzsākto kriminālprocesu citā dalībvalstī — Lietas neizskatīšana pēc būtības 7

2016/C 335/09 Lieta C-567/14: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Cour d'appel de Paris* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Genentech Inc./Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konkurence — LESD 101. pants — Neekskluzīvas licences līgums — Patents — Pārkāpuma neesamība — Pienākums samaksāt atlīdzību 8

2016/C 335/10 Lieta C-614/14: Tiesas (virspalāta) 2016. gada 5. jūlija spriedums (*Sofiyski gradski sad* – Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālliета pret *Atanas Ognyanov* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Tiesas Reglamenta 94. pants — Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu saturs — Valsts norma, kas paredz, ka valsts tiesa sevi atstata no lietas izskatīšanas tādēļ, ka ir paudusi provizorisku viedokli lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, konstatējot faktiskos un tiesiskos apstākļus — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. panta otrā daļa un 48. panta 1. punkts . . 8

2016/C 335/11 Lieta C-6/15: Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Raad van State* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *TNS Dimarso NV/Vlaams Gewest* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski pakalpojumu līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 53. panta 2. punkts — Piešķiršanas kritēriji — Saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums — Vērtēšanas metode — Novērtējuma noteikumi — Līgumslēdzējas iestādes pienākums iepirkumā norādīt piešķiršanas kritēriju novērtējumu — Pienākuma apjoms 9

2016/C 335/12 Lieta C-18/15: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 13. jūlija spriedums (*Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Brisal – Auto Estradas do Litoral SA, KBC Finance Ireland/Fazenda Pública* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 56. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Ierobežojumi — Nodokļu tiesību akti — Saņemto procentu aplikšana ar nodokli — Atšķirīga attieksme pret finanšu iestādēm rezidentēm un finanšu iestādēm nerezidentēm . 10

2016/C 335/13 Lieta C-19/15: Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Landgericht München I* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Verband Sozialer Wettbewerb eV/Innova Vital GmbH* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju aizsardzība — Regula (EK) Nr. 1924/2006 — Uzturvērtības un veselīguma norādes uz pārtikas produktiem — 1. panta 2. punkts — Piemērošanas joma — Pārtikas produkti, kurus kā tādus paredzēts piegādāt galapatērētājam — Tirdzniecības informācijā, kas adresēta vienīgi veselības aprūpes speciālistiem, formulēti apgalvojumi 10

2016/C 335/14 Lieta C-46/15: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Tribunal Central Administrativo Sul* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ambisig – Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA/AICP – Associação de Industriais do Concelho de Pombal* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 48. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkta otrais ievilkums — Saimnieciskās darbības subjektu tehniskās iespējas — Tieša iedarbība — Pierādīšanas līdzekļi — Hierarhiska saikne starp privāta pircēja apliecinājumu un pretendenta vienpusēju deklarāciju — Samērīguma princips — Aizliegums ieviest būtiskus grozījumus paredzētajos pierādīšanas līdzekļos 11

2016/C 335/15 Lieta C-70/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Sąd Najwyższy* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Emmanuel Lebek/Janusz Domino* Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 34. panta 2. punkts — Atbildētāja neierašanās tiesā — Nolēmumu atzīšana un izpilde — Atteikuma pamati — Dokumenta par lietas ierosināšanu neizsniegšana vai nepaziņošana laikus atbildētājam, kurš nav ieradies — Jēdziens "pārsūdzība" — Pieteikums par pārsūdzības termiņa atjaunošanu — Regula (EK) Nr. 1393/2007 — 19. panta 4. punkts — Tiesas un ārpustiesas dokumentu izsniegšana un paziņošana — Termiņš pieteikuma par pārsūdzības termiņa atjaunošanu iesniegšanai . 12

2016/C 335/16 Lieta C-97/15: Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Sprengen/Pakweg Douane BV/Staatssecretaris van Financiën* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Pozīcijas 8471 un 8521 — Skaidrojumi — Nolīgums par tirdzniecību ar informācijas tehnoloģiju produktiem — "Screenplays" 13

2016/C 335/17 Lieta C-111/15: Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Upravno sodišče Republike Slovenije* (Slovēnija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Občina Gorje/Republika Slovenija* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā lauksaimniecības politika — Regula (EK) Nr. 1698/2005 — Regula (ES) Nr. 65/2011 — ELFLA finansējums — Atbalsts lauku attīstībai — Darbību un izdevumu atbilstības noteikumi — Laika nosacījums — Pilnīga izslēgšana — Atbalsta samazinājums 13

2016/C 335/18 Lieta C-115/15: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Secretary of State for the Home Department/NA* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 20. un 21. pants — Direktīva 2004/38/EK — 13. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts — Regula (EEK) Nr. 1612/68 — 12. pants — Savienības pilsoņa ģimenes locekļu uzturēšanās tiesības — Savienības pilsoņa un trešās valsts valstspiederīgā laulība — Vardarbība ģimenē — Pēc Savienības pilsoņa izceļošanas notikusi šķiršanās — Tā trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās tiesību saglabāšana, kura aizgādībā ir pāra kopīgie bērni, kuri ir Savienības pilsoņi 14

2016/C 335/19 Lieta C-123/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Max-Heinz Feilen/Finanzamt Fulda* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Kapitāla brīva aprite — Mantojuma nodoklis — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts mantojuma nodokļa samazinājums, kas ir piemērojams mantojumiem, kuri ietver mantu, kas jau ir tikusi nodota mantojumā, par kuru šāds nodoklis šajā dalībvalstī jau tika iekasēts — Ierobežojums — Attaisnojums — Nodokļu režīma saskaņotība 15

2016/C 335/20 Lieta C-134/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Sächsisches Oberverwaltungsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Lidl GmbH & Co. KG/Freistaat Sachsen* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 543/2008 — Lauksaimniecība — Tirgu kopīgā organizācija — Tirdzniecības standarti — Svaiga fasēta mājputnu gaļa — Prasība uz fasējuma vai uz tam pievienotās etiķetes norādīt kopējo cenu un cenu svara vienībai — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 16. pants — Darījumdarbības brīvība — Samērīgums — LESD 40. panta 2. punkta otrā daļa — Nediskriminācija 16

2016/C 335/21 Lieta C-176/15: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Tribunal de première instance de Liège* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Guy Riskin, Geneviève Timmermans/État belge* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprite — LESD 63. un 65. pants — LES 4. pants — Tiešie nodokļi — Dividenžu aplikšana ar nodokli — Divpusēja konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu — Trešā valsts — Piemērošanas joma 16

2016/C 335/22 Lieta C-178/15: Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Alicja Sobczyszyn/Szkoła Podstawowa w Rzeplinie* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Darba laika organizēšana — Direktīva 2003/88/EK — Tiesības uz ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu — Skolotāji — Atveseļošanās atvaļinājums — Ikgadējais atvaļinājums, kas sakrīt ar atveseļošanās atvaļinājumu — Tiesības ikgadējo atvaļinājumu izmantot citā laikā 17

2016/C 335/23 Lieta C-187/15: Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 13. jūlija spriedums (*Verwaltungsgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Joachim Pöpperl/Land Nordrhein-Westfalen* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 45. pants — Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Dalībvalsts ierēdnis, kas ir pametis amatu valsts iestādē, lai strādātu citā dalībvalstī — Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram šādā gadījumā tiek zaudētas tiesības uz vecuma pensiju, kas ir iegūtas civildienestā, un ar atpakaļejošu spēku tiek noteikta dalība vispārējās vecuma apdrošināšanas sistēmā 18

2016/C 335/24 Lieta C-196/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Cour d'appel de Paris* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Granarolo SpA/Ambrosi Emmi France SA* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 5. panta 1. un 3. punkts — Tiesa, kurai ir piekritība — Jēdzieni "lietas, kas attiecas uz līgumiem" un "lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību" — Sen nodibinātu tirdzniecības attiecību pēkšņa izbeigšana — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Jēdzieni "preču tirgošana" un "pakalpojumu sniegšana" 18

2016/C 335/25 Lieta C-205/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Judecătoria Sibiu* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)/Vasile Toma, Biroul Executorului Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants — Tiesības uz piekļuvi tiesai — Pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips — Līdzvērtības un efektivitātes principi — Tiesu nolēmuma, kurā uzdots atmaksāt nodokli, kas iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības, piespiedu izpildes procedūra — Valsts iestāžu atbrīvojums no noteiktiem tiesas izdevumiem — Tiesas kompetence 19

2016/C 335/26 Lieta C-210/15 P: Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums – Polijas Republika/Eiropas Komisija Apelācijas sūdzība — ELVGF un ELFLA — No Savienības finansējuma izslēgti izdevumi — Regula (EK) Nr. 1257/1999 un Regula (EK) Nr. 1698/2005 — Lauksaimnieku priekšlaicīga pensionēšanās — Jebkādas lauksaimniecības komercdarbības galīga izbeigšana 20

2016/C 335/27 Lieta C-222/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Pécsi Törvényszék* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Hőszig Kft./Alstom Power Thermal Services* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Jurisdikcijas noteikšanas klauzula — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 23. pants — Vispārīgajos noteikumos iekļauta klauzula — Pušu piekrišana minētajiem noteikumiem — Šādas klauzulas spēkā esamība un precizitāte 20

2016/C 335/28 Lieta C-230/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Rechtbank Den Haag* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Brite Strike Technologies Inc./Brite Strike Technologies SA* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 22. panta 4. punkts — Jurisdikcija strīdos intelektuālā īpašuma jomā — 71. pants — Konvencijas, ko dalībvalstis ir noslēgušas īpašās jomās — Beniluksa konvencija par intelektuālo īpašumu — Jurisdikcija strīdos Beniluksa preču zīmju un dizainparaugu jomā — LESD 350. pants 21

2016/C 335/29 Lieta C-270/15 P: Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums – Beļģijas Karaliste/Eiropas Komisija Apelācija — Atbalsts, ko Beļģijas iestādes piešķir transmisīvās sūkļveida encefalopātijas skrīninga testu liellopiem finansēšanai — Selektīva priekšrocība — Lēmums, ar kuru šis atbalsts atzīts par daļēji nesaderīgu ar iekšējo tirgu 22

2016/C 335/30 Lieta C-271/15 P: Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums – *Sea Handling SpA*, kas atrodas likvidācijas procesā/Eiropas Komisija Apelācija — Sabiedrības tiesības piekļūt Eiropas Savienības iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 4. panta 2. punkta trešais ievilkums — Izņēmumi no tiesībām piekļūt dokumentiem — Nepareiza interpretācija — Pienākums norādīt pamatojumu — Ar valsts atbalsta kontroles procedūru saistīti dokumenti — Pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzība — Vispārēja prezumpcija par izņēmuma no tiesībām piekļūt visiem administratīvās lietas materiāliem piemērošanu — Konfidencialitātes prezumpcijas apjoms — Pieteikums par piekļuvi sūdzībai, kas ir pamatā izmeklēšanas procedūrai — Piekļuves atteikums — Sevišķas sabiedrības intereses 22

2016/C 335/31 Lieta C-335/15: Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Maria Cristina Elisabetta Ornano/Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — EK līguma 119. pants (tagad – EKL 141. pants) — Direktīva 75/117/EEK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmējiem — 1. pants — Direktīva 92/85/EEK — Pasākumi, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti — 11. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 11. panta 3. punkts — Valsts tiesiskais regulējums, kas paredz vispārējās jurisdikcijas tiesnešiem piemaksu par izdevumiem, kuri tiem jāsedz, veicot savu profesionālo darbību — Tiesību uz šo atlīdzinājumu neesamība vispārējās jurisdikcijas tiesnesei obligātā grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma gadījumā, kas paņemts pirms 2005. gada 1. janvāra 23

2016/C 335/32 Lieta C-416/15: Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Curtea de Apel București* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Selena România Srl/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) București* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tirdzniecības politika — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 13. pants — Apiešana — Īstenošanas regula (ES) Nr. 791/2011 — Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes stikla šķiedras sieta audumi — Antidempinga maksājumi — Īstenošanas regula (ES) Nr. 437/2012 — Nosūtīšana no Taivānas — Izmeklēšanas uzsākšana — Īstenošanas regula (ES) Nr. 21/2013 — Antidempinga maksājuma paplašināta attiecināšana — Piemērojamība laikā — Princips par nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku — Kopienas Muitas kodekss — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa 24

2016/C 335/33 Lieta C-447/15: Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Krajský soud v Ostravě* (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ivo Muladi/Krajský úřad Moravskoslezského kraj* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Direktīva 2003/59/EK — Sākotnējās kvalifikācijas iegūšanas pienākums — 4. pants — Iegūtās tiesības — Pirms 4. pantā minētajiem datumiem izsniegtu vadītāja apliecību turētāji — Atbrīvojums no sākotnējās kvalifikācijas iegūšanas pienākuma — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts pienākums iepriekš iziet 35 stundas ilgas periodiskas mācības, lai tiktu piemērots minētais atbrīvojums 25

2016/C 335/34 Lieta C-464/15: Tiesas (septītā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Landesgericht Wiener Neustadt* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Admiral Casinos & Entertainment AG/Balmatic Handelsgesellschaft mbH* u.c. Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 56. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Azartspēles — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā, paredzot kriminālsodu, ir aizliegta azartspēļu automātu ar ierobežotu laimestu (kleines Glücksspiel) izmantošana, ja nav saņemta kompetentas iestādes piešķirta koncesija — Ierobežojums — Pamatojums — Samērīgums — Samērīguma novērtēšana, pamatojoties gan uz tiesiskā regulējuma mērķi tā pieņemšanas brīdī, gan uz sekām tā īstenošanas laikā — Empīriski droši noteiktas sekas 25

2016/C 335/35 Lieta C-494/15: Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Nejvyšší soud České republiky* (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Tommy Hilfiger Licensing LLC* u.c./*Delta Center a.s.* Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2004/48/EK — Intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana — Jēdziens "starpnieks, kura pakalpojumi tiek izmantoti intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpšanai" — Tirgus paviljonu nomnieks, kurš nodod apakšnomā tirdzniecības vietas — Iespēja attiecībā uz šo nomnieku izdot izpildrakstu — 11. pants 26

2016/C 335/36 Lieta C-85/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 2. decembra spriedumu lietā T-414/13 *Kenzo Tsujimoto*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 12. februārī iesniedza *Kenzo Tsujimoto* 27

2016/C 335/37 Lieta C-86/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 2. decembra spriedumu lietā T-522/13 *Kenzo Tsujimoto*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 12. februārī iesniedza *Kenzo Tsujimoto* 28

2016/C 335/38 Lieta C-88/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 2. decembra spriedumu lietā T-553/13 *European Dynamics Luxembourg* un *Evropaïki Dynamiki/Fusion for Energy* 2016. gada 12. februārī iesniedza *European Dynamics Luxembourg SA, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* 30

2016/C 335/39 Lieta C-218/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. aprīlī iesniedza *Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim* (Polija) – *Aleksandra Kubicka* 30

2016/C 335/40 Lieta C-277/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 17. maijā iesniedza *Sąd Najwyższy* (Polija) – *Polkomtel sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej* 30

2016/C 335/41 Lieta C-278/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. maijā iesniedza *Landgericht Aachen* (Vācija) – *Frank Sleutjes* 31

2016/C 335/42 Lieta C-307/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 30. maijā iesniedza *Naczelny Sąd Administracyjny* (Polija) – *Stanisław Pieńkowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie* 32

2016/C 335/43 Lieta C-308/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 30. maijā iesniedza *Naczelny Sąd Administracyjny* (Polija) – *Kozuba Premium Selection sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie/Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie* 32

2016/C 335/44 Lieta C-309/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 31. maijā iesniedza *Bundesverwaltungsgericht* (Austrija) – *Corbin Opportunity Fund Lp* u.c. 33

2016/C 335/45 Lieta C-330/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 10. jūnijā iesniedza *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Polija) – *Piotr Zarsk/Andrzej Stadnicki* 33

2016/C 335/46 Lieta C-346/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 21. jūnijā iesniedza *Amtsgericht Kehl* (Vācija) – kriminālliета pret *C* 34

2016/C 335/47 Lieta C-349/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 24. jūnijā iesniedza *Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel* (Beļģija) – *T.KUP SAS/Belgische Staat* 35

2016/C 335/48 Lieta C-355/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. jūnijā iesniedza *Conseil d'État* (Francija) – *Christian Picart/Ministre des finances et des comptes publics* 36

2016/C 335/49 Lieta C-356/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 27. jūnija iesniedza *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel* (Beļģija) – kriminālliета pret *Wamo BVBA, Luc Cecile Jozef Van Mol* 36

2016/C 335/50 Lieta C-357/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. jūnijā iesniedza *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuva) – *UAB "Gelvora"/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba* . . 37

2016/C 335/51 Lieta C-358/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 24. jūnijā iesniedza *Cour administrative* (Lukemburga) – *UBS (Luxembourg) SA, Alain Hondequin, Holzem,* un partneri 38

2016/C 335/52 Lieta C-359/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 24. jūnijā iesniedza *Hof van Cassatie* (Beļģija) – *Ömer Altun* u.c., *Absa NV* u.c./*Openbaar Ministerie* 38

2016/C 335/53 Lieta C-365/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 4. jūlijā iesniedza *Conseil d'État* (Francija) – *Association française des entreprises privées* (*AFEP*) u.c./*Ministre des finances et des comptes publics* 39

2016/C 335/54 Lieta C-367/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 5. jūlijā iesniedza *Hof van beroep te Brussel* (Beļģija) – *Openbaar Ministerie/Dawid Piotrowski* 40

2016/C 335/55 Lieta C-381/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 11. jūlijā iesniedza *Tribunal Supremo* (Spānija) – *Salvador Benjumea Bravo de Laguna/Esteban Torras Ferrazzuolo* 41

2016/C 335/56 Lieta C-385/16 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2016. gada 28. aprīļa spriedumu lietā T-52/15 *Sharif University of Technology*/Eiropas Savienības Padome 2016. gada 11. jūlijā iesniedza *Sharif University of Technology* 41

2016/C 335/57 Lieta C-396/16: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 15. jūlijā iesniedza *Vrhovno sodišče Republike Slovenije* (Slovēnija) – *T – 2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o.* (pašlaik maksātnespējas procesā)/Slovēnijas Republika 42

Vispārējā tiesa

2016/C 335/58 Lieta T-347/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 12. jūlija rīkojums – *Yanukovych*/Padome Prasība atcelt tiesību aktu — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā — Līdzekļu iesaldēšana — To personu, vienību un struktūru saraksts, kuru līdzekļi un saimnieciskie resursi tiek iesaldēti — Prasītāja vārda iekļaušana — Prasījumu grozīšana — Prasītāja nāve — Nepieņemamība — Pierādījumi par iekļaušanas sarakstā pamatotību — Acīmredzami pamatota prasība 44

2016/C 335/59 Lieta T-380/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 10. jūnija rīkojums – *Pshonka*/Padome Prasība atcelt tiesību aktu — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā — Līdzekļu iesaldēšana — To personu, vienību un struktūru saraksts, kuru līdzekļi un saimnieciskie resursi tiek iesaldēti — Prasītāja vārda iekļaušana — Termiņš prasības celšanai — Pieņemamība — Pierādījumi par iekļaušanas sarakstā pamatotību — Acīmredzami pamatota prasība 45

2016/C 335/60 Lieta T-770/14: Vispārējās tiesas 2016. gada 19. jūlija rīkojums – Itālija/Komisija ERAF — Regula (EK) Nr. 1083/2006 — Itālijas un Maltas pārrobežu sadarbības programma 2007.–2013. gadam — Termiņu neievērošana — Automātiska atsaukšana — Samērīgums — Sadarbības princips — Partnerības princips — Nepārvarama vara — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība 46

2016/C 335/61 Lieta T-368/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 14. jūlija rīkojums – *Alcimos Consulting*/ECB Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība atlīdzināt zaudējumus — ECB Padomes pieņemtie lēmumi — Ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšana Grieķijas bankām — Maksimālais apmērs — Tieša skāruma neesamība — Nepieņemamība — Formas prasību neievērošana 46

2016/C 335/62 Lieta T-677/15: Vispārējās tiesas 2016. gada 19. jūlija rīkojums – *Panzeri*/Parlaments un Komisija Prasība atcelt tiesību aktu — Noteikumi par Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām — Parlamentārās palīdzības piemaksa — Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana — Apstrīdētā tiesību akta aizstāšana tiesvedības laikā — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas — Sagatavojošs tiesību akts — Nepieņemamība 47

2016/C 335/63 Lieta T-729/15 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 20. jūlija rīkojums – *MSD Animal Health Innovation* un *Intervet international*/*EMA* Pagaidu noregulējums — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — EMA rīcībā esošie dokumenti, kas ietver informāciju, ko uzņēmums iesniedzis saistībā ar pieteikumu tirdzniecības atļaujas saņemšanai attiecībā uz zālēm — Lēmums piešķirt trešajai personai piekļuvi dokumentiem — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamība — Fumus boni juris — Interešu izsvēršana 48

2016/C 335/64 Lieta T-382/16: Prasība, kas celta 2016. gada 21. jūlijā – *Asna/EUIPO – Wings Software* ("ASNA WINGS") 48

2016/C 335/65 Lieta T-389/16: Prasība, kas celta 2016. gada 22. jūlijā – *AIA/EUIPO – Casa Montorsi* ("*MONTORSI F. & F.*") 49

2016/C 335/66 Lieta T-398/16: Prasība, kas celta 2016. gada 26. jūlijā – *Starbucks/EUIPO – Nersesyan* ("COFFEE ROCKS") 50

2016/C 335/67 Lieta T-402/16: Prasība, kas celta 2016. gada 22. jūlijā – *Berliner Stadtwerke/EUIPO* ("berlinGas") 51

2016/C 335/68 Lieta T-403/16: Prasība, kas celta 2016. gada 28. jūlijā – *Stada Arzneimittel/EUIPO – Vivatech* ("Immunostad") 51

Eiropas Savienības Civildienesta tiesa

2016/C 335/69 Lieta F-29/16: Prasība, kas celta 2016. gada 14. jūnijā – ZZ u.c./Komisija 53

2016/C 335/70 Lieta F-36/16: Prasība, kas celta 2016. gada 12. jūlijā – ZZ/Komisija 54

2016/C 335/71 Lieta F-37/16: Prasība, kas celta 2016. gada 29. jūlijā – ZZ/EIB 54

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2016/C 335/01)

Jaunākā publikācija

OV C 326, 5.9.2016.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 314, 29.8.2016.

OV C 305, 22.8.2016.

OV C 296, 16.8.2016

OV C 287, 8.8.2016.

OV C 279, 1.8.2016.

OV C 270, 25.7.2016.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums – Eiropas Komisija/Polijas Republika

(Lieta C-648/13) ([1])

Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Eiropas Savienības politika ūdens resursu jomā — Direktīva 2000/60/EK — Virszemes ūdeņu ekoloģiskās un ķīmiskās kvalitātes monitoringa pienākums — Upju baseinu apgabalu apsaimniekošanas plāni

(2016/C 335/02)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *K. Herrmann* un *E. Manhaeve*)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvji – *B. Majczyna, K. Majcher* un *M. Drwięcki*)

Rezolutīvā daļa:

1) *pilnībā vai pareizi netransponējot Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 23. oktobra Direktīvas 2000/60/EK, ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai ūdens resursu politikas jomā, kas ir grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 11. marta Direktīvu 2008/32/EK, 2. panta 19., 20., 26. un 27. punktu, 8. panta 1. punktu, 9. panta 2. punktu, 10. panta 3. punktu un 11. panta 5. punktu, kā arī minētās direktīvas V pielikuma A daļas 1.3., 1.3.4., 1.3.5., 1.4. un 2.4.1. punktu un šīs pašas direktīvas VII pielikuma A daļas 7.2.–7.10. punktu, Polijas Republika nav izpildījusi šajās tiesību normās un šīs pašas direktīvas 24. pantā paredzētos pienākumus;*

2) *Polijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 45, 15.2.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Tribunalul Sibiu* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Silvia Georgiana Câmpean/Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, devenue Serviciul Fiscal Municipal Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu*

(Lieta C-200/14) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lojālas sadarbības princips — Līdzvērtības un efektivitātes principi — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikta kārtība nepamatoti iekasēto nodokļu atmaksai ar procentiem — Tādu tiesu nolēmumu izpilde, kas attiecas uz šādām tiesībām uz atmaksu, kuras izriet no Savienības tiesību sistēmas — Atmaksa, kas sadalīta maksājumos piecu gadu laikā — Atmaksas pakļaušana nosacījumam, ka ir pieejami līdzekļi, kas tikuši iekasēti par nodokli — Piespiedu izpildes neiespējamība

(2016/C 335/03)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Sibiu

Pamatlietas puses

Prasītāja: Silvia Georgiana Câmpean

Atbildētāja: Administrația Finanțelor Publice a Municipiului Mediaș, devenue Serviciul Fiscal Municipal Mediaș, Administrația Fondului pentru Mediu

Rezolutīvā daļa:

Lojālas sadarbības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka dalībvalsts pieņem noteikumus, ar ko tādu nodokļu atmaksa, kuri ar Tiesas spriedumu atzīti par pretrunā Savienības tiesībām esošiem vai kuru nesaderība ar šīm tiesībām izriet no šāda sprieduma, ir pakļauta nosacījumiem, kas attiecas tieši uz šo nodokli un kas ir nelabvēlīgāki nekā tie, kuri šo noteikumu neesamības gadījumā tiktu piemēroti šādai atmaksai, un šā principa ievērošana šajā lietā ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

Līdzvērtības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka dalībvalsts paredz procesuālus noteikumus, kas attiecībā uz prasībām atmaksāt nodokli, kuras balstītas uz Savienības tiesību pārkāpumu, ir nelabvēlīgāki par tiem, kas ir piemērojami līdzīgām prasībām, kuras balstītas uz valsts tiesību pārkāpumu. Iesniedzējtiesai ir jāveic vajadzīgās pārbaudes, lai nodrošinātu šā principa ievērošanu attiecībā uz tajā izskatāmajai lietai piemērojamo tiesisko regulējumu.

Efektivitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda nodokļa atmaksas kopā ar procentiem sistēma, kurš iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības, un kura summa ir tikusi konstatēta izpildāmos tiesu nolēmumos, tāda kā attiecīgā sistēma pamatlietā, kurā ir paredzēta šo nodokļu atmaksas summas sadalīšana maksājumos piecu gadu laikā un kurā šādu nolēmumu izpilde ir pakļauta nosacījumam par līdzekļu, kas iekasēti par citu nodokli, pieejamību, ja attiecīgajai personai nav iespējas panākt, ka valsts iestādes izpilda savus pienākumus, ja tās tos nepilda brīvprātīgi. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai tāds tiesiskais regulējums kā tas, kas būtu piemērojams pamatlietā tad, ja nebūtu šādas atmaksas sistēmas, atbilst efektivitātes principa prasībām.

([1]) OV C 235, 21.7.2014.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Tribunalul Timiș* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Silvia Ciup/Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara*

(Lieta C-288/14) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lojālas sadarbības princips — Efektivitātes un līdzvērtības principi — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikta kārtība nepamatoti iekasēto nodokļu atmaksai ar procentiem — Tādu tiesu nolēmumu izpilde, kas attiecas uz šādām tiesībām uz atmaksu, kuras izriet no Savienības tiesību sistēmas — Atmaksa, kas sadalīta maksājumos piecu gadu laikā — Atmaksas pakārtošana nosacījumam, ka ir pieejami ar nodokli iekasētie līdzekļi, kas tikuši iekasēti — Piespiedu izpildes neiespējamība

(2016/C 335/04)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Timiș

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Silvia Ciup*

Atbildētāja: *Administrația Județeană a Finanțelor Publice (AJFP) Timiș – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) Timișoara*

Rezolutīvā daļa:

1) *lojālas sadarbības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka dalībvalsts pieņem noteikumus, ar ko tādu nodokļu atmaksa, kuri ar Tiesas spriedumu atzīti par pretrunā Savienības tiesībām esošiem vai kuru nesaderība ar šīm tiesībām izriet no šāda sprieduma, ir pakārtota nosacījumiem, kas attiecas tieši uz šo nodokli un kas ir nelabvēlīgāki nekā tie, kuri šo noteikumu neesamības gadījumā tiktu piemēroti šādai atmaksai, un šā principa ievērošana šajā lietā ir jāpārbauda iesniedzējtiesai;*

2) *līdzvērtības princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tas, ka dalībvalsts paredz procesuālus noteikumus, kas attiecībā uz prasībām atmaksāt nodokli, kuras balstītas uz Savienības tiesību pārkāpumu, ir nelabvēlīgāki par tiem, kas ir piemērojami līdzīgām prasībām, kuras balstītas uz valsts tiesību pārkāpumu. Iesniedzējtiesai ir jāveic vajadzīgās pārbaudes, lai nodrošinātu šā principa ievērošanu attiecībā uz tajā izskatāmajai lietai piemērojamo tiesisko regulējumu;*

3) *efektivitātes princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda sistēma to summu atmaksai, kas maksājamas saskaņā ar Savienības tiesībām un kuru apmērs ir konstatēts izpildāmos tiesu nolēmumos, kā pamatlietā aplūkotā sistēma, kurā ir paredzēta šo summu atmaksa pa daļām piecu gadu laikā un kurā šādu nolēmumu izpilde ir pakārtota nosacījumam, ka ir pieejami līdzekļi, kas iekasētu ar kādu citu nodokli, un attiecīgajai personai nav iespējas panākt, ka valsts iestādes izpilda savus pienākumus, ja tās to nedara brīvprātīgi.*

([1]) OV C 303, 8.9.2014.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Wrocław – Miasto na prawach powiatu/Minister Infrastruktury i Rozwoju*

(Lieta C-406/14) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīva 2004/18/EK — Publiski būvdarbu līgumi — Pretendentiem noteiktā pienākuma īstenot noteiktu iepirkuma procentuālu daļu, neslēdzot apakšuzņēmuma līgumus, likumība — Regula (EK) Nr. 1083/2006 — Eiropas reģionālās attīstības fonda, Eiropas sociālā fonda un Kohēzijas fonda vispārīgie noteikumi — Dalībvalstu pienākums veikt finanšu korekciju attiecībā uz konstatētajām neatbilstībām — "Neatbilstības" jēdziens — Finanšu korekcijas nepieciešamība Savienības tiesību publisko iepirkumu jomā neievērošanas gadījumā

(2016/C 335/05)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Wrocław – Miasto na prawach powiatu*

Atbildētājs: *Minister Infrastruktury i Rozwoju*

Rezolutīvā daļa:

1) *Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts [publisku] līgumu, piegādes valsts [publisku] līgumu un pakalpojumu valsts [publisku] līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, kas ir grozīta ar Komisijas 2005. gada 19. decembra Regulu (EK) Nr. 2083/2005, ir jāinterpretē tādējādi, ka līgumslēdzējai iestādei nav atļauts prasīt, paredzot noteikumu būvdarbu publiskā iepirkuma specifikācijās, ka šī iepirkuma nākamais līgumslēdzējs izpilda pats ar saviem līdzekļiem darbu, kas ir šī iepirkuma priekšmets, noteiktu procentuālu daļu;*

2) *Padomes 2006. gada 11. jūlija Regulas (EK) Nr. 1083/2006, ar ko paredz vispārīgus noteikumus par Eiropas Reģionālās attīstības fondu, Eiropas Sociālo fondu un Kohēzijas fondu un atceļ Regulu (EK) Nr. 1260/1999, 98. pants, skatīts kopā ar šīs regulas 2. panta 7. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka fakts, ka līgumslēdzēja iestāde, neievērojot Direktīvu 2004/18, ir noteikusi būvdarbu publiskajā iepirkumā attiecībā uz projektu, kas saņem Savienības finanšu atbalstu, ka nākamais līgumslēdzējs ar saviem līdzekļiem izpilda vismaz 25 % no šiem darbiem, ir "neatbilstība" minētā 2. panta 7. punkta izpratnē, kas pamato vajadzību piemērot finanšu korekciju atbilstoši minētajam 98. pantam, jo iespēja, ka šī neizpilde ir ietekmējusi attiecīgā fonda budžetu, nevar tikt izslēgta. Šīs korekcijas summa ir jānosaka, ņemot vērā visus konkrētos apstākļus, kas ir atbilstoši, ņemot vērā minētās regulas 98. panta 2. panta pirmajā daļā noteiktos kritērijus, tas ir, konstatētās neatbilstības raksturu, tās smagumu un finansiālo zaudējumu, kas no tās rodas attiecīgajam fondam.*

([1]) OV C 431, 1.12.2014.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia, Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Promoimpresa srl* (C-458/14)/*Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia* un *Mario Melis* u.c. (C-67/15)/*Comune di Loiri Porto San Paolo, Provincia di Olbia Tempio*

(Apvienotās lietas C-458/14 un C-67/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi un brīvība veikt uzņēmējdarbību — LESD 49. pants — Direktīva 2006/123/EK — 12. pants — Ekonomiski nozīmīgu jūras, ezeru un upju krasta īpašumu koncesijas — Automātiska pagarināšana — Iepirkuma procedūras neesamība

(2016/C 335/06)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesas

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia un *Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna*

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Promoimpresa srl* (C-458/14) un *Mario Melis* u.c. (C-67/15)

Atbildētāji: *Consorzio dei comuni della Sponda Bresciana del Lago di Garda e del Lago di Idro, Regione Lombardia* (C-458/14), *Comune di Loiri Porto San Paolo* un *Provincia di Olbia Tempio* (C-67/15)

Piedaloties: *Alessandro Piredda* u.c.

Rezolutīvā daļa:

1) *Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū 12. panta 1. un 2. punkts ir interpretējami tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts pasākumu kā pamatlietā aplūkotais, kas paredz automātiski pagarināt spēkā esošās atļaujas attiecībā uz jūras un ezeru krasta īpašuma izmantošanu, kuras ir paredzētas ar tūrismu un atpūtu saistītas darbības veikšanai, ja nav rīkota nekāda potenciālo pretendentu atlases procedūra;*

2) *LESD 49. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj tādus valsts tiesību aktus kā pamatlietā aplūkotie, kas ļauj automātiski pagarināt spēkā esošās koncesijas attiecībā uz valstij piederošu teritoriju, kuras ir paredzētas ar tūrismu un atpūtu saistītas darbības veikšanai, ciktāl šīs koncesijas ir saistītas ar zināmām pārrobežu interesēm.*

([1]) OV C 448, 15.12.2014.
OV C 146, 4.5.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Bundesgerichtshof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Citroën Commerce GmbH/Zentralvereinigung des Kraffahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauteren Wettbewerbs eV (ZLW)*

(Lieta C-476/14) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Direktīvas 98/6/EK un 2005/29/EK — Patērētāju aizsardzība — Reklāma ar cenas norādīšanu — Jēdzieni "piedāvājums" un "cena, tostarp visi nodokļi" — Pienākums mehāniskā transportlīdzekļa pārdošanas cenā iekļaut obligātos papildu izdevumus saistībā ar šī transportlīdzekļa pārvešanu

(2016/C 335/07)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Citroën Commerce GmbH*

Atbildētāja: *Zentralvereinigung des Kraffahrzeuggewerbes zur Aufrechterhaltung lauteren Wettbewerbs eV (ZLW)*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvas 98/6/EK par patērētāju aizsardzību, norādot patērētājiem piedāvāto produktu cenas, 3. pants, aplūkots kopsakarā ar tās 1. pantu un 2. panta a) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka izdevumi saistībā ar mehāniskā transportlīdzekļa pārvešanu no ražotāja līdz pārdevējam, kuri ir jāsedz patērētājam, ir jāiekļauj šī transportlīdzekļa pārdošanas cenā, kas norādīta tirgotāja izvietotajā reklāmā, tad, kad, ņemot vērā visas šīs reklāmas iezīmes, tā patērētāja ieskatā veido minētā transportlīdzekļa piedāvājumu. Iesniedzējtiesai ir jāpārbauda, vai visi šie elementi ir īstenojušies.

(1) OV C 462, 22.12.2014.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 29. jūnija spriedums (*Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālliet pret *Piotr Kossowski*

(Lieta C-486/14) (1)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konvencija, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu — 54. pants un 55. panta 1. punkta a) apakšpunkts — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 50. pants — Princips ne bis in idem — Apsūdzētā kriminālvajāšanas pieļaujamība dalībvalstī pēc tam, kad prokuratūra, neveicot padziļinātu izmeklēšanu, ir izbeigusi pret viņu uzsākto kriminālprocesu citā dalībvalstī — Lietas neizskatīšana pēc būtības

(2016/C 335/08)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Lietas dalībnieks kriminālprocesā pamatlietā

Piotr Kossowski

piedaloties: *Generalstaatsanwaltschaft Hamburg*

Rezolutīvā daļa:

Konvencijas, ar ko īsteno 1985. gada 14. jūnija Šengenas nolīgumu starp Beniluksa Ekonomikas savienības valstu valdībām, Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Francijas Republikas valdību par pakāpenisku kontroles atcelšanu pie kopīgām robežām, kas parakstīta Šengenā (Luksemburga) 1990. gada 19. jūnijā, 54. pantā nostiprinātais ne bis in idem princips, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka prokurora pieņemts lēmums par kriminālvajāšanas izbeigšanu un pret personu uzsāktās izmeklēšanas galīgu izbeigšanu, nepiemērojot sodu, ar nosacījumu, ka šī procedūra netiek atjaunota vai lēmums netiek atcelts, nevar tikt kvalificēts kā galīgais spriedums šo pantu izpratnē, ja no šī lēmuma pamatojuma izriet, ka minētā procedūra ir tikusi izbeigta, neveicot padziļinātu izmeklēšanu, ciktāl tas, ka nav ticis nopratināts cietušais un iespējamais liecinieks, norāda, ka šāda izmeklēšana nav tikusi veikta.

(1) OV C 16, 19.1.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Cour d'appel de Paris* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Genentech Inc./Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH*

(Lieta C-567/14) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Konkurence — LESD 101. pants — Neekskluzīvas licences līgums — Patents — Pārkāpuma neesamība — Pienākums samaksāt atlīdzību

(2016/C 335/09)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Genentech Inc.*

Atbildētājas: *Hoechst GmbH, Sanofi-Aventis Deutschland GmbH*

Rezolutīvā daļa:

LESD 101. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neaizliedz to, ka atbilstoši tādam licences līgumam kā pamatlietā licenciātam tiek uzlikts pienākums veikt maksājumus par patentētas tehnoloģijas izmantošanu visā šī līguma darbības laikā gadījumā, ja licencētais patents tiek atcelts vai nav pārkāpts, ja licenciāts brīvi varēja izbeigt šo līgumu, ievērojot saprātīgu uzteikuma termiņu.

([1]) OV C 73, 2.3.2015.

Tiesas (virspalāta) 2016. gada 5. jūlija spriedums (*Sofiyski gradski sad* – Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – kriminālllieta pret *Atanas Ognyanov*

(Lieta C-614/14) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 267. pants — Tiesas Reglamenta 94. pants — Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu saturs — Valsts norma, kas paredz, ka valsts tiesa sevi atstata no lietas izskatīšanas tādēļ, ka ir paudusi provizorisku viedokli lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, konstatējot faktiskos un tiesiskos apstākļus — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. panta otrā daļa un 48. panta 1. punkts

(2016/C 335/10)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Sofiyski gradski sad

Lietas dalībnieks pamatlietā

Atanas Ognyanov

Piedaloties: *Sofiyska gradska prokuratura*

Rezolutīvā daļa:

1) *LESD 267. pants un Tiesas Reglamenta 94. pants, skatot tos kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otro daļu un 48. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem pretrunā ir tāda valsts tiesību norma kā pamatlietā aplūkotā, ar kuru iesniedzējtiesai ir uzlikts pienākums atstatīt sevi no lietas izskatīšanas, pamatojoties uz to, ka lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu tā ir izklāstījusi šīs lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus;*

2) *Savienības tiesības, īpaši, LESD 267. pants, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neprasa un arī neaizliedz iesniedzējtiesai pēc prejudiciālā kārtā pasludināta sprieduma no jauna uzklausīt puses vai īstenot jaunus pierādījumu vākšanas pasākumus, kas varētu tai likt grozīt faktiskos un juridiskos konstatējumus, ko tā ir izdarījusi lūgumā sniegt prejudiciālu nolēmumu, ja vien šī tiesa nodrošina Eiropas Savienības Tiesas sniegtās Savienības tiesību interpretācijas pilnīgu iedarbību;*

3) *Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tās liedz iesniedzējtiesai piemērot tādu valsts tiesību normu, par kādu ir runa pamatlietā, kas ir atzīta par pretēju Savienības tiesībām.*

([1]) OV C 96, 23.3.2015.

Tiesas (ceturtā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Raad van State* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *TNS Dimarso NV/Vlaams Gewest*

(Lieta C-6/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski pakalpojumu līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 53. panta 2. punkts — Piešķiršanas kritēriji — Saimnieciski visizdevīgākais piedāvājums — Vērtēšanas metode — Novērtējuma noteikumi — Līgumslēdzējas iestādes pienākums iepirkumā norādīt piešķiršanas kritēriju novērtējumu — Pienākuma apjoms

(2016/C 335/11)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāja: *TNS Dimarso NV*

Atbildētāja: *Vlaams Gewest*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 53. panta 2. punkts, ņemot vērā vienlīdzīgas attieksmes principu un no tā izrietošo pārskatāmības pienākumu, ir interpretējams tādējādi, ka gadījumā, kad pakalpojumu iepirkuma līguma slēgšanas tiesības ir jāpiešķir atbilstoši kritērijam par saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu no līgumslēdzējas iestādes viedokļa, tai potenciālajiem pretendentiem paziņojumā par līgumu vai attiecīgā iepirkuma specifikācijā nav jādara zināma vērtēšanas metode, kuru līgumslēdzēja iestāde grasās izmantot, konkrēti vērtējot un sarindojot piedāvājumus. Tomēr minētā metode nedrīkst izmainīt piešķiršanas kritērijus un to relatīvo novērtējumu.

([1]) OV C 118, 13.4.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 13. jūlija spriedums (*Supremo Tribunal Administrativo* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Brisal – Auto Estradas do Litoral SA, KBC Finance Ireland/ Fazenda Pública*

(Lieta C-18/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 56. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Ierobežojumi — Nodokļu tiesību akti — Saņemto procentu aplikšana ar nodokli — Atšķirīga attieksme pret finanšu iestādēm rezidentēm un finanšu iestādēm nerezidentēm

(2016/C 335/12)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Brisal – Auto Estradas do Litoral SA, KBC Finance Ireland*

Atbildētāja: *Fazenda Pública*

Rezolutīvā daļa:

EKL 49. pantam nav pretrunā valsts tiesību akti, saskaņā ar kuriem nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā tiek piemērots finanšu iestāžu nerezidenšu gūtajai peļņai dalībvalstī, kurā tiek sniegti pakalpojumi, lai gan peļņai, kas izmaksāta finanšu iestādēm šīs dalībvalsts rezidentēm, šāds nodokļa ieturējums ienākumu gūšanas vietā netiek piemērots, ar nosacījumu, ka nodokļa ieturējuma ienākumu gūšanas vietā piemērošana finanšu iestādēm rezidentēm ir pamatota ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem un nepārsniedz to, kas nepieciešams izvirzītā mērķa sasniegšanai.

EKL 49. pantam ir pretrunā tādi valsts tiesību akti kā pamatlietā, saskaņā ar kuriem finanšu iestādēm nerezidentēm parasti tiek uzlikts nodoklis par attiecīgajā dalībvalstī gūtajiem procentu ienākumiem, nepieļaujot tām iespēju atskaitīt ar attiecīgo darbību tieši saistītos profesionālos izdevumus, lai gan šāda iespēja pastāv finanšu iestādēm rezidentēm.

Iesniedzējtiesai, pamatojoties uz valsts tiesībām, ir jāizvērtē, kādi ir profesionālie izdevumi, kurus var uzskatīt par tieši saistītiem ar attiecīgo darbību.

([1]) OV C 118, 13.4.2015.

Tiesas (trešā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Landgericht München I* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Verband Sozialer Wettbewerb eV/Innova Vital GmbH*

(Lieta C-19/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Patērētāju aizsardzība — Regula (EK) Nr. 1924/2006 — Uzturvērtības un veselīguma norādes uz pārtikas produktiem — 1. panta 2. punkts — Piemērošanas joma — Pārtikas produkti, kurus kā tādus paredzēts piegādāt galapatērētājam — Tirdzniecības informācijā, kas adresēta vienīgi veselības aprūpes speciālistiem, formulēti apgalvojumi

(2016/C 335/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht München I

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Verband Sozialer Wettbewerb eV*

Atbildētāja: *Innova Vital GmbH*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 1924/2006 par uzturvērtības un veselīguma norādēm uz pārtikas produktiem, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2012. gada 8. novembra Regulu (ES) Nr. 1047/2010, 1. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs regulas piemērošanas jomā ietilpst uzturvērtības vai veselīguma norādes, kas formulētas tirdzniecības informācijā par pārtikas produktu, kurš kā tāds ir paredzēts galapatērētājam, ja šis paziņojums ir domāts nevis galapatērētājam, bet vienīgi veselības aprūpes speciālistiem.

(1) OV C 127, 20.4.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Tribunal Central Administrativo Sul* (Portugāle) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ambisig – Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA/ AICP – Associação de Industriais do Concelho de Pombal*

(Lieta C-46/15) (1)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 48. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkta otrais ievilkums — Saimnieciskās darbības subjektu tehniskās iespējas — Tieša iedarbība — Pierādīšanas līdzekļi — Hierarhiska saikne starp privāta pircēja apliecinājumu un pretendenta vienpusēju deklarāciju — Samērīguma princips — Aizliegums ieviest būtiskus grozījumus paredzētajos pierādīšanas līdzekļos

(2016/C 335/14)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Central Administrativo Sul

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ambisig – Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica SA*

Atbildētāja: *AICP – Associação de Industriais do Concelho de Pombal*

piedaloties: Índice – ICT & Management Lda

Rezolutīvā daļa:

1) *Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru, 48. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkta otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka, tā kā šī tiesību norma nav transponēta valsts tiesībās, tā atbilst nosacījumiem, lai privātpersonām tiktu piešķirtas tiesības, uz kurām tās var atsaukties, vēršoties pret līgumslēdzēju iestādi valsts tiesās, ja tā ir valsts iestāde vai ar valsts iestādes tiesību aktu ir tikusi pilnvarota tās pārraudzībā sniegt sabiedrisko pakalpojumu un tai šīm vajadzībām ir īpašas pilnvaras, salīdzinot ar noteikumiem, kas piemērojami attiecībām starp indivīdiem;*

2) *Direktīvas 2004/18 48. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkta otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka tas pieļauj tādu noteikumu kā pamatlietā aplūkotie piemērošanu, kurus ir noteikusi līgumslēdzēja iestāde un kuri neļauj saimnieciskās darbības subjektam pierādīt savas tehniskās iespējas, izmantojot vienpusēju deklarāciju, izņemot gadījumu, ja viņš iesniedz pierādījumu par to, ka viņam nav iespējams vai ir pārmērīgi grūti iegūt apliecinājumu no privāta pircēja;*

3) *Direktīvas 2004/18 48. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) punkta otrais ievilkums ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tādu noteikumu kā pamatlietā aplūkotie piemērošana, kurus ir pieņēmusi līgumslēdzēja iestāde un kuros ir noteikts, ka privāta pircēja apliecinājumā ir jābūt notariāli, advokāta vai citas kompetentas iestādes apliecinātam parakstam, pretējā gadījumā paredzot pretendenta kandidatūras izslēgšanu.*

(1) OV C 146, 4.5.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Sąd Najwyższy* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Emmanuel Lebek/Janusz Domino*

(Lieta C-70/15) (1)

Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 34. panta 2. punkts — Atbildētāja neierašanās tiesā — Nolēmumu atzīšana un izpilde — Atteikuma pamati — Dokumenta par lietas ierosināšanu neizsniegšana vai nepaziņošana laikus atbildētājam, kurš nav ieradies — Jēdziens "pārsūdzība" — Pieteikums par pārsūdzības termiņa atjaunošanu — Regula (EK) Nr. 1393/2007 — 19. panta 4. punkts — Tiesas un ārpustiesas dokumentu izsniegšana un paziņošana — Termiņš pieteikuma par pārsūdzības termiņa atjaunošanu iesniegšanai

(2016/C 335/15)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Emmanuel Lebek*

Atbildētājs: *Janusz Domino*

Rezolutīvā daļa:

1) *Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 34. panta 2. punktā ietvertais jēdziens "pārsūdzēšana" ir interpretējams tādējādi, ka tas ietver arī pieteikumu par pārsūdzības termiņa atjaunošanu, kad termiņš parastas pārsūdzības celšanai ir beidzies;*

2) *Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 13. novembra Regulas (EK) Nr. 1393/2007 par tiesas un ārpustiesas civillietu vai komerclietu dokumentu izsniegšanu dalībvalstīs ("dokumentu izsniegšana"), un ar ko atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 1348/2000, 19. panta 4. punkta pēdējā daļa ir interpretējama tādējādi, ka atbilstoši tai ir izslēgta to valsts tiesību normu piemērošana, ar kurām regulē pieteikumu par pārsūdzības termiņa atjaunošanu režīmu, ja ir beidzies termiņš šādu pieteikumu iesniegšanai, kas noteikts dalībvalsts šajā normā minētajā paziņojumā.*

(1) OV C 171, 26.5.2015.

Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Sprengen/Pakweg Douane BV/Staatssecretaris van Financiën*

(Lieta C-97/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējais muitas tarifs — Kombinētā nomenklatūra — Pozīcijas 8471 un 8521 — Skaidrojumi — Nolīgums par tirdzniecību ar informācijas tehnoloģiju produktiem — "Screenplays"

(2016/C 335/16)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Sprengen/Pakweg Douane BV*

Atbildētājs: *Staatssecretaris van Financiën*

Rezolutīvā daļa:

Kombinētā nomenklatūra, kas ir ietverta I pielikumā Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu, tās redakcijās, kas secīgi izriet no Komisijas 2006. gada 17. oktobra Regulas (EK) Nr. 1549/2006 un no Komisijas 2007. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1214/2007, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas ierīces, kādas ir pamatlietā aplūkotās screenplays, kuru funkcija ir, pirmkārt, saglabāt multimediju datnes un, otrkārt, tās reproducēt televizorā vai videomonitorā, ietilpst šīs nomenklatūras pozīcijā 8521.

([1]) OV C 171, 26.5.2015.

Tiesas (piektā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Upravno sodišče Republike Slovenije* (Slovēnija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Občina Gorje/Republika Slovenija*

(Lieta C-111/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kopējā lauksaimniecības politika — Regula (EK) Nr. 1698/2005 — Regula (ES) Nr. 65/2011 — ELFLA finansējums — Atbalsts lauku attīstībai — Darbību un izdevumu atbilstības noteikumi — Laika nosacījums — Pilnīga izslēgšana — Atbalsta samazinājums

(2016/C 335/17)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Upravno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Občina Gorje*

Atbildētāja: *Republika Slovenija*

Rezolutīvā daļa:

1) *Padomes 2005. gada 20. septembra Regulas (EK) Nr. 1698/2005 par atbalstu lauku attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) 71. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar ko Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai dalībai tādas darbības līdzfinansēšanā, kuru ir izvēlējusies attiecīgās lauku attīstības programmas vadošā iestāde vai par kuras izvēli tā ir atbildīga, ir atbilstīgi tikai tādi izdevumi, kas ir radušies pēc lēmuma par šāda atbalsta piešķiršanu pieņemšanas;*

2) *Regulas Nr. 1698/2005 71. panta 3. punkts, lasot to kopsakarā ar Komisijas 2011. gada 27. janvāra Regulas (ES) Nr. 65/2011 30. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā ir paredzēts, ka maksājuma pieprasījums, kas attiecas uz Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai līdzfinansējumam izvēlētu darbību, tiek noraidīts pilnībā, ja atsevišķi izdevumi, kuri ir veikti par labu šai darbībai, ir radušies, pirms ir ticis pieņemts lēmums par šāda atbalsta piešķiršanu, ciktāl atbalsta saņēmējs maksājuma pieprasījumā nav tīši sniedzis nepatiesu deklarāciju.*

(1) OV C 245, 27.7.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Secretary of State for the Home Department*/NA

(Lieta C-115/15) (1)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 20. un 21. pants — Direktīva 2004/38/EK — 13. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts — Regula (EEK) Nr. 1612/68 — 12. pants — Savienības pilsoņa ģimenes locekļu uzturēšanās tiesības — Savienības pilsoņa un trešās valsts valstspiederīgā laulība — Vardarbība ģimenē — Pēc Savienības pilsoņa izceļošanas notikusi šķiršanās — Tā trešās valsts valstspiederīgā uzturēšanās tiesību saglabāšana, kura aizgādībā ir pāra kopīgie bērni, kuri ir Savienības pilsoņi

(2016/C 335/18)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Secretary of State for the Home Department*

Atbildētāja: *NA*

piedaloties: *Aire Centre*

Rezolutīvā daļa:

1) *Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 13. panta 2. punkta pirmās daļas c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka trešās valsts valstspiederīgajam, kas ir šķīries no Savienības pilsoņa un laulības ar viņu laikā ir cietis no vardarbības ģimenē, nav tiesību uz viņa uzturēšanās tiesību saglabāšanu uzņemošajā dalībvalstī atbilstoši šai tiesību normai, ja šķiršanās process tiesā ir ticis uzsākts pēc laulātā, kas ir Savienības pilsonis, izceļošanas no šīs dalībvalsts;*

2) *Padomes 1968. gada 15. oktobra Regulas (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā 12. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka bērnam un vecākam, kurš ir trešās valsts valstspiederīgais un kuram ir pilnīga aizgādība pār bērnu, ir uzturēšanās tiesības uzņemošajā dalībvalstī atbilstoši šai tiesību normai tādā situācijā kā pamatlietā, kurā otrs no vecākiem ir Savienības pilsonis un ir strādājis šajā dalībvalstī, bet ir pārtraucis tajā uzturēties, pirms bērns tajā sāka iet skolā;*

3) *LESD 20. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to uzturēšanās tiesības uzņemošajā dalībvalstī netiek piešķirtas nedz nepilngadīgam Savienības pilsonim, kurš kopš savas dzimšanas dzīvo šajā dalībvalstī, kuras pilsonības viņam nav, nedz vecākam, kurš ir trešās valsts valstspiederīgais un kuram ir pilnīga aizgādība pār minēto nepilngadīgo personu, ja tiem ir uzturēšanās tiesības šajā dalībvalstī atbilstoši kādam Savienības atvasināto tiesību noteikumam;*

4) *LESD 21. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to minētajam nepilngadīgam Savienības pilsonim tiek piešķirtas uzturēšanās tiesības uzņemošajā dalībvalstī, ja viņš atbilst Direktīvas 2004/38 7. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Ja tas tā ir, šajā pašā tiesību normā vecākam, kuram ir faktiska aizgādība pār šo Savienības pilsoni, ir ļauts uzturēties kopā ar to uzņemošajā dalībvalstī.*

(1) OV C 171, 26.5.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Bundesfinanzhof* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Max-Heinz Feilen/Finanzamt Fulda*

(Lieta C-123/15) (1)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Kapitāla brīva aprite — Mantojuma nodoklis — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts mantojuma nodokļa samazinājums, kas ir piemērojams mantojumiem, kuri ietver mantu, kas jau ir tikusi nodota mantojumā, par kuru šāds nodoklis šajā dalībvalstī jau tika iekasēts — Ierobežojums — Attaisnojums — Nodokļu režīma saskaņotība

(2016/C 335/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Max-Heinz Feilen*

Atbildētāja: *Finanzamt Fulda*

Rezolutīvā daļa:

LESD 63. panta 1. punktam un 65. pantam nav pretrunā tāds dalībvalsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā ir paredzēts, ka gadījumā, ja mantojumu saņem noteiktā nodokļa maksātāju kategorijā ietilpstoša persona, mantojuma nodoklis tiek samazināts, ja mantojumā ietilpst īpašums, kurš pēdējo desmit gadu laikā pirms iegūšanas jau ir ticis nodots mantojumā, ar nosacījumu, ka par to šajā dalībvalstī ir ticis iekasēts mantojuma nodoklis.

(1) OV C 213, 29.6.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Sächsisches Oberverwaltungsgericht* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Lidl GmbH & Co. KG/Freistaat Sachsen*

(Lieta C-134/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (EK) Nr. 543/2008 — Lauksaimniecība — Tirgu kopīgā organizācija — Tirdzniecības standarti — Svaiga fasēta mājputnu gaļa — Prasība uz fasējuma vai uz tam pievienotās etiķetes norādīt kopējo cenu un cenu svara vienībai — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 16. pants — Darījumdarbības brīvība — Samērīgums — LESD 40. panta 2. punkta otrā daļa — Nediskriminācija

(2016/C 335/20)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Sächsisches Oberverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Lidl GmbH & Co. KG*

Atbildētāja: *Freistaat Sachsen*

Rezolutīvā daļa:

1) *izskatot pirmo prejudiciālo jautājumu, nav atklājies neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Komisijas 2008. gada 16. jūnija Regulas (EK) Nr. 543/2008 par kārtību, kādā piemērojama Padomes Regula (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz mājputnu gaļas tirdzniecības standartiem, 5. panta 4. punkta b) apakšpunkta spēkā esamību, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pantā paredzēto darījumdarbības brīvību;*

2) *izskatot otro jautājumu, nav atklājies neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 543/2008 5. panta 4. punkta b) apakšpunkta spēkā esamību, ņemot vērā LESD 40. panta 2. punkta otrajā daļā paredzēto nediskriminācijas principu.*

([1]) OV C 205, 22.6.2015.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Tribunal de première instance de Liège* (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Guy Riskin, Geneviève Timmermans/État belge*

(Lieta C-176/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Kapitāla brīva aprite — LESD 63. un 65. pants — LES 4. pants — Tiešie nodokļi — Dividenžu aplikšana ar nodokli — Divpusēja konvencija par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu — Trešā valsts — Piemērošanas joma

(2016/C 335/21)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Liège

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Guy Riskin, Geneviève Timmermans*

Atbildētāja: *État belge*

Rezolutīvā daļa:

LESD 63. un 65. pants, lasot tos kopā ar LES 4. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie neliedz dalībvalstij tādā situācijā kā pamatlietā neattiecināt labvēlīgo režīmu, kurš ir paredzēts akcionāram rezidentam un izriet no divpusējas konvencijas par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu, kas ir noslēgta starp šo dalībvalsti un trešo valsti, un atbilstoši kuram trešās valsts ienākumu gūšanas vietā ieturētais nodoklis bez jebkādiem nosacījumiem tiek ieskaitīts minētajā akcionāra rezidences dalībvalstī maksājamajā nodoklī, uz akcionāru rezidentu, kas saņem dividendes, kuru izcelsme ir dalībvalstī, ar kuru šī pati rezidences dalībvalsts ir noslēgusi divpusēju konvenciju par nodokļu dubultās uzlikšanas novēršanu un kurā iespēja veikt šādu ieskaitīšanu ir atkarīga no valsts tiesībās paredzētu papildu nosacījumu ievērošanas.

([1]) OV C 221, 6.7.2015.

Tiesas (desmitā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia* (Polija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Alicja Sobczyszyn/Szkoła Podstawowa w Rzeplinie*

(Lieta C-178/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Darba laika organizēšana — Direktīva 2003/88/EK — Tiesības uz ikgadēju apmaksātu atvaļinājumu — Skolotāji — Atveseļošanās atvaļinājums — Ikgadējais atvaļinājums, kas sakrīt ar atveseļošanās atvaļinājumu — Tiesības ikgadējo atvaļinājumu izmantot citā laikā

(2016/C 335/22)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Alicja Sobczyszyn*

Atbildētāja: *Szkoła Podstawowa w Rzeplinie*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīvas 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 7. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu vai praksi kā pamatlietā, kas ļauj atteikt darba ņēmējam, kurš iestādes, kurā viņš ir nodarbināts, atvaļinājumu kalendārā noteiktā ikgadējā atvaļinājuma laikā atrodas atbilstoši valsts tiesībām piešķirtā atveseļošanās atvaļinājumā, viņa atveseļošanās atvaļinājuma beigās tiesības izmantot ikgadējo atvaļinājumu vēlākā laikposmā, ar nosacījumu, ka atveseļošanās atvaļinājuma mērķis atšķiras no ikgadējā atvaļinājuma mērķa, kas ir jāizvērtē iesniedzējtiesai.

([1]) OV C 245, 27.7.2015.

Tiesas (pirmā palāta) 2016. gada 13. jūlija spriedums (*Verwaltungsgericht Düsseldorf* (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Joachim Pöpperl/Land Nordrhein-Westfalen*

(Lieta C-187/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 45. pants — Darba ņēmēju brīva pārvietošanās — Dalībvalsts ierēdnis, kas ir pametis amatu valsts iestādē, lai strādātu citā dalībvalstī — Valsts tiesiskais regulējums, atbilstoši kuram šādā gadījumā tiek zaudētas tiesības uz vecuma pensiju, kas ir iegūtas civildienestā, un ar atpakaļejošu spēku tiek noteikta dalība vispārējās vecuma apdrošināšanas sistēmā

(2016/C 335/23)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Düsseldorf

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Joachim Pöpperl*

Atbildētāja: *Land Nordrhein-Westfalen*

Rezolutīvā daļa:

1) *LESD 45. pants ir interpretējams tādējādi, ka ar to ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā, atbilstoši kuram persona ar ierēdņa statusu dalībvalstī, kura brīvprātīgi pamet savu amatu, lai strādātu citā dalībvalstī, zaudē tiesības uz vecuma pensiju atbilstoši ierēdņu vecuma pensiju sistēmai un tiek apdrošināta ar atpakaļejošu spēku vispārējā vecuma pensiju apdrošināšanas sistēmā, ar ko rodas tiesības uz vecuma pensiju, kas ir zemākas nekā tās, kuras rastos no iepriekš minētajām tiesībām;*

2) *LESD 45. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai ir jānodrošina šī panta pilnīga efektivitāte un jāpiešķir darba ņēmējiem, kuri atrodas tādā situācijā kā pamatlietā, tiesības uz vecuma pensiju, kas ir salīdzināmas tiesībām, kādas ir ierēdņiem, kuri saglabā tiesības uz vecuma pensiju, lai gan ir bijusi darba ņēmēja maiņa valsts dienestā, atbilstoši stāža gadiem, ko viņi ir nostrādājuši, interpretējot valsts tiesības atbilstoši minētajam pantam, vai, ja šādu interpretāciju nav iespējams veikt, nepiemērojot jebkuru tam pretēju valsts tiesību normu, lai piemērotu tādu pašu kārtību kā minētajiem ierēdņiem piemērojamā.*

([1]) OV C 245, 27.7.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Cour d'appel de Paris* (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Granarolo SpA/Ambrosi Emmi France SA*

(Lieta C-196/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 5. panta 1. un 3. punkts — Tiesa, kurai ir piekritība — Jēdzieni "lietas, kas attiecas uz līgumiem" un "lietas, kas attiecas uz neatļautu darbību" — Sen nodibinātu tirdzniecības attiecību pēkšņa izbeigšana — Prasība par zaudējumu atlīdzību — Jēdzieni "preču tirgošana" un "pakalpojumu sniegšana"

(2016/C 335/24)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Paris

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Granarolo SpA*

Atbildētāja: *Ambrosi Emmi France SA*

Rezolutīvā daļa:

1) *Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 5. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka prasība par zaudējumu atlīdzību, kas balstīta uz tādu sen nodibinātu tirdzniecības attiecību pēkšņu pārtraukšanu kā pamatlietā, neietilpst lietās, kuras attiecas uz neatļautu darbību vai kvazideliktu šīs regulas izpratnē, ja starp pusēm pastāv klusējot nodibinātas līgumattiecības, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Pierādīšanai, kuras mērķis ir konstatēt klusējot nodibinātu līgumattiecību esamību, ir jābalstās uz tādu savstarpēji atbilstošu pierādījumu kopumu, starp kuriem it īpaši var būt sen nodibinātu tirdzniecības attiecību pastāvēšana, pušu savstarpēja labticība, darījumu likumība un attīstība laikā, ko izsaka daudzums un vērtība, iespējamās vienošanās par rēķinos norādītajām cenām un/vai piešķirtajām atlaidēm, kā arī sarakste;*

2) *Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas sen nodibinātas tirdzniecības attiecības kā pamatlietā ir jākvalificē par "preču pārdošanas līgumu", ja aplūkojamā līguma raksturojošās saistības ir preces piegāde, vai par "pakalpojumu sniegšanas līgumu", ja šīs saistības ir pakalpojumu sniegšana, un tas ir jānosaka iesniedzējtiesai.*

([1]) OV C 213, 29.6.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Judecătoria Sibiu* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)/Vasile Toma, Biroul Executorului Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci*

(Lieta C-205/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 47. pants — Tiesības uz piekļuvi tiesai — Pušu procesuālo tiesību vienlīdzības princips — Līdzvērtības un efektivitātes principi — Tiesu nolēmuma, kurā uzdots atmaksāt nodokli, kas iekasēts, pārkāpjot Savienības tiesības, piespiedu izpildes procedūra — Valsts iestāžu atbrīvojums no noteiktiem tiesas izdevumiem — Tiesas kompetence

(2016/C 335/25)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Judecătoria Sibiu

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Brașov (DGRFP)*

Atbildētāji: *Vasile Toma, Biroul Executorului Judecătoresc Horațiu-Vasile Cruduleci*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants, kā arī līdzvērtības un efektivitātes principi ir jāinterpretē tādējādi, ka tiem nav pretrunā tāds tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā publisko tiesību juridiskās personas ir atbrīvotas gan no tiesu kancelejas nodevas maksāšanas, ceļot iebildumu pret tāda tiesu nolēmuma piespiedu izpildi, kurā uzdots atmaksāt nodokļus, kas iekasēti, pārkāpjot Savienības tiesības, gan no pienākuma sniegt nodrošinājumu, iesniedzot pieteikumu apturēt šādu piespiedu izpildes procedūru, lai arī par pieteikumiem, ko šajās procedūrās iesniedz privāttiesību fiziskas un juridiskas personas, joprojām principā ir jāmaksā tiesas izdevumi.

(1) OV C 245, 27.7.2015.

Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums – Polijas Republika/Eiropas Komisija

(Lieta C-210/15 P) (1)

Apelācijas sūdzība — ELVGF un ELFLA — No Savienības finansējuma izslēgti izdevumi — Regula (EK) Nr. 1257/1999 un Regula (EK) Nr. 1698/2005 — Lauksaimnieku priekšlaicīga pensionēšanās — Jebkādas lauksaimniecības komercdarbības galīga izbeigšana

(2016/C 335/26)

Tiesvedības valoda – poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Polijas Republika (pārstāvis – *B. Majczyna*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – *A. Szmytkowska* un *D. Triantafyllou*)

Rezolutīvā daļa:

1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*

2) *Polijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

(1) OV C 236, 20.7.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Pécsi Törvényszék* (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Hőszig Kft./Alstom Power Thermal Services*

(Lieta C-222/15) (1)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Jurisdikcijas noteikšanas klauzula — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komerclietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 23. pants — Vispārīgajos noteikumos iekļauta klauzula — Pušu piekrišana minētajiem noteikumiem — Šādas klauzulas spēkā esamība un precizitāte

(2016/C 335/27)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Pécsi Törvényszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Hőszig Kft.*

Atbildētāja: *Alstom Power Thermal Services*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 23. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda jurisdikcijas noteikšanas klauzula kā pamatlietā aplūkotā, kura, pirmkārt, ir ietverta pasūtītāja vispārīgajos iegādes noteikumos, kas ir minēti instrumentos, kuri veido starp šīm pusēm noslēgtos līgumus, un kas ir tikuši nosūtīti līdz ar šo līgumu noslēgšanu, un kurā, otrkārt, par kompetentajām tiesām ir norādītas kādas dalībvalsts pilsētas tiesas, atbilst minētās tiesību normas prasībām attiecībā uz pušu piekrišanu un šādas klauzulas satura precizitāti.

(1) OV C 245, 27.7.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Rechtbank Den Haag* (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Brite Strike Technologies Inc./Brite Strike Technologies SA*

(Lieta C-230/15) (1)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Regula (EK) Nr. 44/2001 — 22. panta 4. punkts — Jurisdikcija strīdos intelektuālā īpašuma jomā — 71. pants — Konvencijas, ko dalībvalstis ir noslēgušas īpašās jomās — Beniluksa konvencija par intelektuālo īpašumu — Jurisdikcija strīdos Beniluksa preču zīmju un dizainparaugu jomā — LESD 350. pants

(2016/C 335/28)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Den Haag

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Brite Strike Technologies Inc.*

Atbildētāja: *Brite Strike Technologies SA*

Rezolutīvā daļa:

Ar Padomes 2000. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu [nolēmumu] atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 71. pantu, to interpretējot LESD 350. panta gaismā, 2005. gada 25. februārī Hāgā Beļģijas Karalistes, Luksemburgas Lielhercogistes un Nīderlandes Karalistes parakstītās Beniluksa konvencijas par intelektuālo īpašumu (preču zīmes un dizainparaugi) 4.6. pantā izteikto jurisdikcijas noteikumu attiecībā uz tiesvedībām par Beniluksa preču zīmēm un dizainparaugiem netiek liegts piemērot attiecībā uz šīm tiesvedībām.

(1) OV C 254, 3.8.2015.

Tiesas (sestā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums – Beļģijas Karaliste/Eiropas Komisija

(Lieta C-270/15 P) ([1])

Apelācija — Atbalsts, ko Beļģijas iestādes piešķir transmisīvās sūkļveida encefalopātijas skrīninga testu liellopiem finansēšanai — Selektīva priekšrocība — Lēmums, ar kuru šis atbalsts atzīts par daļēji nesaderīgu ar iekšējo tirgu

(2016/C 335/29)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Beļģijas Karaliste (pārstāvji – *C. Pochet* un *J.-C. Halleux*, piedaloties *L. Van den Hende, advocaat*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – *S. Noë* un *H. van Vliet*)

Rezolutīvā daļa:

1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*

2) *Beļģijas Karaliste sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 254, 3.8.2015.

Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums – *Sea Handling SpA*, kas atrodas likvidācijas procesā/Eiropas Komisija

(Lieta C-271/15 P) ([1])

Apelācija — Sabiedrības tiesības piekļūt Eiropas Savienības iestāžu dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — 4. panta 2. punkta trešais ievilkums — Izņēmumi no tiesībām piekļūt dokumentiem — Nepareiza interpretācija — Pienākums norādīt pamatojumu — Ar valsts atbalsta kontroles procedūru saistīti dokumenti — Pārbaudes, izmeklēšanas un revīzijas mērķu aizsardzība — Vispārēja prezumpcija par izņēmuma no tiesībām piekļūt visiem administratīvās lietas materiāliem piemērošanu — Konfidencialitātes prezumpcijas apjoms — Pieteikums par piekļuvi sūdzībai, kas ir pamatā izmeklēšanas procedūrai — Piekļuves atteikums — Sevišķas sabiedrības intereses

(2016/C 335/30)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Sea Handling SpA*, kas atrodas likvidācijas procesā (pārstāvji – *B. Nascimbene* un *M. Merola, avvocati*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija (pārstāvji – *F. Clotuche-Duvieusart, D. Grespan* un *D. Nardi*)

Rezolutīvā daļa:

1) *apelācijas sūdzību noraidīt;*

2) *Sea Handling SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 311, 21.9.2015.

Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 14. jūlija spriedums (*Consiglio di Stato* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Maria Cristina Elisabetta Ornano/Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero*

(Lieta C-335/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālā politika — EK līguma 119. pants (tagad – EKL 141. pants) — Direktīva 75/117/EEK — Vienlīdzīga attieksme pret vīriešu un sieviešu dzimuma darba ņēmējiem — 1. pants — Direktīva 92/85/EEK — Pasākumi, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti — 11. panta 2. punkta b) apakšpunkts un 11. panta 3. punkts — Valsts tiesiskais regulējums, kas paredz vispārējās jurisdikcijas tiesnešiem piemaksu par izdevumiem, kuri tiem jāsedz, veicot savu profesionālo darbību — Tiesību uz šo atlīdzinājumu neesamība vispārējās jurisdikcijas tiesnesei obligātā grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma gadījumā, kas paņemts pirms 2005. gada 1. janvāra

(2016/C 335/31)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Maria Cristina Elisabetta Ornano*

Atbildētāja: *Ministero della Giustizia, Direzione Generale dei Magistrati del Ministero*

Rezolutīvā daļa:

EK līguma 119. pants (tagad EKL 141. pants), Padomes 1975. gada 10. februāra Direktīvas 75/117/EEK par dalībvalstu tiesību aktu tuvināšanu, ievērojot principu par vienlīdzīgu atalgojumu vīriešiem un sievietēm, 1. pants, Padomes 1992. gada 19. oktobra Direktīvas 92/85/EEK par pasākumu ieviešanu, lai veicinātu drošības un veselības aizsardzības darbā uzlabošanu strādājošām grūtniecēm, sievietēm, kas strādā pēcdzemdību periodā, vai strādājošām sievietēm, kas baro bērnu ar krūti (desmitā atsevišķā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē), 11. panta 2. punkta b) apakšpunkts, kā arī Direktīvas 92/85 11. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi ka, ja attiecīgā dalībvalsts nav paredzējusi saglabāt visas darba samaksas komponentes, uz kurām vispārējās jurisdikcijas tiesnesei bija tiesības pirms grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma, tiem nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, par kādu ir runa pamatlietā, atbilstoši kuram, ja obligātā grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikposms ir pirms 2005. gada 1. janvāra, vispārējās jurisdikcijas tiesnese nesaņem piemaksu par izdevumiem, kas vispārējās judikatūras tiesnešiem jāsedz, veicot savu profesionālo darbību, ar nosacījumu, ka šajā laikposmā šai darbiniecei ir bijuši ienākumi, kuri kopsummā atbilst vismaz pabalstam, kas ir paredzēts valsts sociālā nodrošinājuma tiesiskajā regulējumā un ko viņa būtu saņēmusi, ja pārtrauktu strādāt veselības iemeslu dēļ, kas ir jānovērtē iesniedzējtiesai.

([1]) OV C 294, 7.9.2015.

Tiesas (devītā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Curtea de Apel Bucureşti* (Rumānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Selena România Srl/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) București*

(Lieta C-416/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tirdzniecības politika — Regula (EK) Nr. 1225/2009 — 13. pants — Apiešana — Īstenošanas regula (ES) Nr. 791/2011 — Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes stikla šķiedras sieta audumi — Antidempinga maksājumi — Īstenošanas regula (ES) Nr. 437/2012 — Nosūtīšana no Taivānas — Izmeklēšanas uzsākšana — Īstenošanas regula (ES) Nr. 21/2013 — Antidempinga maksājuma paplašināta attiecināšana — Piemērojamība laikā — Princips par nepiemērošanu ar atpakaļejošu spēku — Kopienas Muitas kodekss — Ievedmuitas nodokļa pēcmuitošanas piedziņa

(2016/C 335/32)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Bucureşti

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Selena România Srl*

Atbildētāja: *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice (DGRFP) București*

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2013. gada 10. janvāra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 21/2013, ar kuru konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes stikla šķiedras sieta audumu importam ar Īstenošanas regulu (ES) Nr. 791/2011 noteikto galīgo antidempinga maksājumu attiecina arī uz konkrētu stikla šķiedras sieta audumu importu, ko nosūta no Taivānas un Taizemes, neatkarīgi no tā, vai tam ir vai nav deklarēta Taivānas un Taizemes izcelsme, 1. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka galīgais antidempinga maksājums, kura piemērošanas joma ar šo normu ir paplašināta, nav piemērojams ar atpakaļejošu spēku precēm, kas nosūtītas no Taivānas un laistas brīvā apgrozībā Savienībā pēc Padomes 2011. gada 3. augusta Īstenošanas regulas (ES) Nr. 791/2011, ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes stikla šķiedras sieta audumu importam, spēkā stāšanās datuma, bet pirms Komisijas 2012. gada 23. maija Regulas (ES) Nr. 437/2012, ar ko sāk izmeklēšanu par tādu antidempinga pasākumu iespējamo apiešanu, kuri ar Padomes Īstenošanas regulu (ES) Nr. 791/2011 noteikti konkrētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes stikla šķiedras sieta audumu importam, ko veic, tos nosūtot no Taivānas un Taizemes un deklarējot vai nedeklarējot kā Taivānas un Taizemes izcelsmes ražojumus, un par šāda importa reģistrāciju, stāšanās spēkā. Tomēr antidempinga maksājums, kas ieviests ar Īstenošanas regulas Nr. 791/2011 1. panta 1. punktu, ir piemērojams šādu preču importam, ja ir konstatēts, ka, kaut arī tās ir sūtītas no Taivānas un deklarētas ar šīs valsts izcelsmi, šīm precēm patiesībā ir Ķīnas Tautas Republikas izcelsme.

([1]) OV C 346, 19.10.2015.

Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Krajský soud v Ostravě* (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Ivo Muladi/Krajský úřad Moravskoslezského kraj*

(Lieta C-447/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Direktīva 2003/59/EK — Sākotnējās kvalifikācijas iegūšanas pienākums — 4. pants — Iegūtās tiesības — Pirms 4. pantā minētajiem datumiem izsniegtu vadītāja apliecību turētāji — Atbrīvojums no sākotnējās kvalifikācijas iegūšanas pienākuma — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēts pienākums iepriekš iziet 35 stundas ilgas periodiskas mācības, lai tiktu piemērots minētais atbrīvojums

(2016/C 335/33)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Krajský soud v Ostravě

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Ivo Muladi*

Atbildētāja: *Krajský úřad Moravskoslezského kraje*

Rezolutīvā daļa:

Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 15. jūlija Direktīvas 2003/59/EK par dažu kravu vai pasažieru pārvadāšanai paredzētu autotransporta līdzekļu vadītāju sākotnējās kvalifikācijas iegūšanu un periodisku apmācību, par Padomes Regulas (EEK) Nr. 3820/85 un Padomes Direktīvas 91/439/EEK grozīšanu un Padomes Direktīvas 76/914/EEK atcelšanu 4. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam nav pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar ko personām, kurām tiek piemērots šajā pantā paredzētais atbrīvojums no prasības atsevišķu tādu autotransporta līdzekļu vadītājiem, kas ir paredzēti kravu vai pasažieru pārvadāšanai, iegūt sākotnējo kvalifikāciju, lai nodarbotos ar attiecīgo transportlīdzekļa vadīšanu, iepriekš ir jāiziet 35 stundas ilgas periodiskas mācības.

([1]) OV C 389, 23.11.2015.

Tiesas (septītā palāta) 2016. gada 30. jūnija spriedums (*Landesgericht Wiener Neustadt* (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Admiral Casinos & Entertainment AG/Balmatic Handelsgesellschaft mbH* u.c.

(Lieta C-464/15) ([1])

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 56. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Azartspēles — Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā, paredzot kriminālsodu, ir aizliegta azartspēļu automātu ar ierobežotu laimestu (kleines Glücksspiel) izmantošana, ja nav saņemta kompetentas iestādes piešķirta koncesija — Ierobežojums — Pamatojums — Samērīgums — Samērīguma novērtēšana, pamatojoties gan uz tiesiskā regulējuma mērķi tā pieņemšanas brīdī, gan uz sekām tā īstenošanas laikā — Empīriski droši noteiktas sekas

(2016/C 335/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landesgericht Wiener Neustadt

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Admiral Casinos & Entertainment AG*

Atbildētāji: *Balmatic Handelsgesellschaft mbH, Robert Schnitzer, Suayip Polat KG, Ülkü Polat, Attila Juhas, Milazim Rexha*

Rezolutīvā daļa:

LESD 56. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka, izvērtējot ierobežojoša valsts tiesiskā regulējuma azartspēļu jomā samērīgumu, ir jāpamatojas ne tikai uz šī tiesiskā regulējuma mērķi tā pieņemšanas brīdī, bet arī uz minētā tiesiskā regulējuma sekām pēc tā pieņemšanas.

(1) OV C 398, 30.11.2015.

Tiesas (otrā palāta) 2016. gada 7. jūlija spriedums (*Nejvyšší soud České republiky* (Čehijas Republika) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Tommy Hilfiger Licensing LLC* u.c./*Delta Center a.s.*

(Lieta C-494/15) (1)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesību aktu tuvināšana — Direktīva 2004/48/EK — Intelektuālā īpašuma tiesību ievērošana — Jēdziens "starpnieks, kura pakalpojumi tiek izmantoti intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpšanai" — Tirgus paviljonu nomnieks, kurš nodod apakšnomā tirdzniecības vietas — Iespēja attiecībā uz šo nomnieku izdot izpildrakstu — 11. pants

(2016/C 335/35)

Tiesvedības valoda – čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší soud České republiky

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Tommy Hilfiger Licensing LLC, Urban Trends Trading BV, Rado Uhren AG, Facton kft, Lacoste SA, Burberry Limited*

Atbildētāja: *Delta Center a.s.*

Rezolutīvā daļa:

1) *Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/2004/EK 11. panta trešais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens "starpnieks, kura pakalpojumus izmanto trešā persona intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpšanai" šīs tiesību normas izpratnē, attiecas uz tirgus paviljonu nomnieku, kurš dažādās tirdzniecības vietas, kas atrodas šajos paviljonos, nodod apakšnomā tirgotājiem, no kuriem daži minētās vietas izmanto, lai pārdotu viltotas ar preču zīmi marķētas preces;*

2) *Direktīvas 2004/2004 11. panta trešais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka nosacījumi, ar kādiem attiecībā uz starpnieku, kurš tirgus paviljonos sniedz tirdzniecības vietu nomas pakalpojumu, tiek izdots rīkojums šīs tiesību normas izpratnē, ir tādi paši kā nosacījumi par rīkojumiem, kuri var tikt izdoti attiecībā uz starpniekiem tiešsaistes tirdzniecības vietā un kurus Tiesa ir noteikusi 2011. gada 12. jūlija spriedumā L'Oréal u.c. (C-324/09, EU:C:2011:474).*

(1) OV C 414, 14.12.2015.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 2. decembra spriedumu lietā T-414/13 *Kenzo Tsujimoto*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 12. februārī iesniedza *Kenzo Tsujimoto*

(Lieta C-85/16 P)

(2016/C 335/36)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Kenzo Tsujimoto* (pārstāvji – *A. Wenninger-Lenz* un *M. Ring, Rechtsanwältinnen,* kā arī *W. von der Osten-Sacken, Rechtsanwalt*)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Kenzo*

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Vispārējās Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 2. decembra spriedumu lietā T-414/13;

— pieņemt galīgo nolēmumu lietā;

— piespriest *EUIPO* un *Kenzo S.A.* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus saistībā ar procesu Apelācijas padomē.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Regulas par Kopienas preču zīmi 76. panta 2. punkta pārkāpums**

Abi *KENZO S.A.* iesniegtie iebildumi tiek pamatoti ar Regulas par Kopienas preču zīmi ([1]) 8. panta 5. punktu. Abās lietās Apelācijas padome ir ņēmusi vērā apgalvojumus saistībā ar reputāciju pamatojošos pierādījumus, kurus persona, kas iebilst, bija iesniegusi Iebildumu nodaļai, lai pierādītu preču zīmes patiesu izmantošanu. Nav apstrīdams, ka attiecīgie dokumenti tika iesniegti pēc tam, kad bija beidzies termiņš, kas saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 1. punktu ir paredzēts pierādījumu par agrāku tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu iesniegšanai. No Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 1. un 2. punkta un 20. noteikuma 1. punkta izriet, ka iebildumi, kas ir pamatoti ar Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punktu ir jānoraida, ja persona, kas iebilst, pierādījumus saistībā ar agrākas preču zīmes reputāciju neiesniedz Biroja precizētajā laikposmā. Tomēr Vispārējā tiesa ir izdarījusi secinājumu, ka Apelācijas padomei ir novērtējuma brīvība, nosakot, vai attiecīgos pierādījumus būtu jāņem vērā, lai pamatotu apgalvojumus saistībā ar reputāciju, ka Apelācijas padome ir savu novērtējuma brīvību atzinusi un izmantojusi, un ir norādījusi pareizus iemeslus šo pierādījumu vērā ņemšanai. Apelācijas sūdzības iesniedzējs savukārt uzskata, ka Vispārējā tiesa savos konstatējumos, ar kuriem tā ir atzinusi Apelācijas padomes novērtējuma brīvību, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, kas ir kvalificējama kā Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 1. un 2. punkta un 20. noteikuma 1. punkta nepareiza piemērošana.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apzinās pārējo lietas dalībnieku apgalvojumus, ka patiesu izmantošanu pamatojošo dokumentu ņemšanas vērā, lai pamatotu reputāciju, pieļaujamība ir jāvērtē nevis saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 ([2]) 20. noteikuma 1. punktu, bet gan tās 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu kā speciālu procesuālu noteikumu procesā Apelācijas padomē.

Pat tad ja Apelācijas padomes novērtējuma brīvība būtu jātulko atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešajai daļai, Apelācijas padome šo novērtējuma brīvību izmantoja nepareizi un Vispārējā tiesa nepareizi piemēroja Regulas par Kopienas preču zīmi 76. panta 2. punktu, apstiprinot Apelācijas padomes apsvērumus attiecībā uz nesaraujamo saikni starp pierādījumiem par izmantošanu un pierādījumiem par reputāciju kā tās novērtējuma brīvības pareizas izmantošanas izpausmi. Patiesībā Apelācijas padome pat neesot noteikusi savas novērtējuma brīvības apjomu, t.

i. nosakot, vai novērtējuma brīvība izskatāmajā lietā ir izmantojama ierobežoti vai nē. Ja Apelācijas padome savu novērtējuma brīvību būtu izmantojusi pareizi, tai būtu bijis jāatzīst, ka novērtējuma brīvība saskaņā ar spriedumu *Rintisch* (lieta C-120/12 P, *Bernhard Rintisch*/ITSB) ir jāizmanto ierobežoti. Šajos apstākļos vienīgais veids, kā novērtējuma brīvību varēja izmantot ierobežoti, būtu bijis neņemt vērā reputāciju pamatojošos dokuments. Vispārējā tiesa nav ievērojusi faktu, ka Apelācijas padome nebija pareizi noteikusi savas novērtējuma brīvības apjomu un nebija savu novērtējuma brīvību piemērojusi atbilstoši tās apjomam, šādi pārkāpjot Regulas par Kopienas preču zīmi 76. panta 2. punktu.

2. **Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punkta pārkāpums**

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa preču zīmes "KENZO" un "KENZO ESTATE" nav salīdzinājusi vispārējā kontekstā un šādi ir pārkāpusi Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punktu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs turklāt apgalvo, ka Vispārējā tiesa apgalvojumus saistībā ar reputāciju ir apstiprinājusi, pamatojoties uz dokumentiem, kurus Apelācijas padomes īstenotas pareizas tiesību piemērošanas un pareizas novērtējuma brīvības izmantošanas gadījumā vērā ņemt nedrīkstēja. Turpinājumā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa, secinot, ka apstrīdētā preču zīme ietver asociācijas iespēju ar agrāko preču zīmi un tās izmantošanā tiktu netaisnīgi gūts labums no agrākās preču zīmes reputācijas, nav veikusi vajadzīgo visaptverošo novērtējumu. Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Apelācijas padome un Vispārēja tiesa ir kļūdījušās, secinot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs nav pamatojis "pietiekama iemesla" esamību Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punkta izpratnē.

(1) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009 L 78, 1. lpp.).
(2) Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995 L 303, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 2. decembra spriedumu lietā T-522/13 *Kenzo Tsujimoto*/Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs 2016. gada 12. februārī iesniedza *Kenzo Tsujimoto*

(Lieta C-86/16 P)

(2016/C 335/37)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Kenzo Tsujimoto* (pārstāvji – *A. Wenninger-Lenz* un *M. Ring, Rechtsanwältinnen*, kā arī *W. von der Osten-Sacken, Rechtsanwalt*)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Kenzo*

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Vispārējās Tiesas (pirmā palāta) 2015. gada 2. decembra spriedumu lietā T-522/13;

— pieņemt galīgo nolēmumu lietā;

— piespriest *EUIPO* un *Kenzo S.A.* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus saistībā ar procesu Apelācijas padomē.

Pamati un galvenie argumenti

1. **Regulas par Kopienas preču zīmi 76. panta 2. punkta pārkāpums**

Abi *KENZO S.A.* iesniegtie iebildumi tiek pamatoti ar Regulas par Kopienas preču zīmi ([1]) 8. panta 5. punktu. Abās lietās Apelācijas padome ir ņēmusi vērā apgalvojumus saistībā ar reputāciju pamatojošos pierādījumus, kurus persona, kas iebilst, bija iesniegusi Iebildumu nodaļai, lai pierādītu preču zīmes patiesu izmantošanu. Nav apstrīdams, ka attiecīgie dokumenti tika iesniegti pēc tam, kad bija beidzies termiņš, kas saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 1. punktu ir paredzēts pierādījumu par agrāku tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu iesniegšanai. No Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 1. un 2. punkta un 20. noteikuma 1. punkta izriet, ka iebildumi, kas ir pamatoti ar Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punktu ir jānoraida, ja persona, kas iebilst, pierādījumus saistībā ar agrākas preču zīmes reputāciju neiesniedz Biroja precizētajā laikposmā. Tomēr Vispārējā tiesa ir izdarījusi secinājumu, ka Apelācijas padomei ir novērtējuma brīvība, nosakot, vai attiecīgos pierādījumus būtu jāņem vērā, lai pamatotu apgalvojumus saistībā ar reputāciju, ka Apelācijas padome ir savu novērtējuma brīvību atzinusi un izmantojusi, un ir norādījusi pareizus iemeslus šo pierādījumu vērā ņemšanai. Apelācijas sūdzības iesniedzējs savukārt uzskata, ka Vispārējā tiesa savos konstatējumos, ar kuriem tā ir atzinusi Apelācijas padomes novērtējuma brīvību, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, kas ir kvalificējama kā Regulas Nr. 2868/95 19. noteikuma 1. un 2. punkta un 20. noteikuma 1. punkta nepareiza piemērošana.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apzinās pārējo lietas dalībnieku apgalvojumus, ka patiesu izmantošanu pamatojošo dokumentu ņemšanas vērā, lai pamatotu reputāciju, pieļaujamība ir jāvērtē nevis saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 ([2]) 20. noteikuma 1. punktu, bet gan tās 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu kā speciālu procesuālu noteikumu procesā Apelācijas padomē.

Pat tad ja Apelācijas padomes novērtējuma brīvība būtu jātulko atbilstoši Regulas Nr. 2868/95 50. noteikuma 1. punkta trešajai daļai, Apelācijas padome šo novērtējuma brīvību izmantoja nepareizi un Vispārējā tiesa nepareizi piemēroja Regulas par Kopienas preču zīmi 76. panta 2. punktu, apstiprinot Apelācijas padomes apsvērumus attiecībā uz nesaraujamo saikni starp pierādījumiem par izmantošanu un pierādījumiem par reputāciju kā tās novērtējuma brīvības pareizas izmantošanas izpausmi. Patiesībā Apelācijas padome pat neesot noteikusi savas novērtējuma brīvības apjomu, t. i. nosakot, vai novērtējuma brīvība izskatāmajā lietā ir izmantojama ierobežoti vai nē. Ja Apelācijas padome savu novērtējuma brīvību būtu izmantojusi pareizi, tai būtu bijis jāatzīst, ka novērtējuma brīvība saskaņā ar spriedumu *Rintisch* (lieta C-120/12 P, *Bernhard Rintisch*/ITSB) ir jāizmanto ierobežoti. Šajos apstākļos vienīgais veids, kā novērtējuma brīvību varēja izmantot ierobežoti, būtu bijis neņemt vērā reputāciju pamatojošos dokuments. Vispārējā tiesa nav ievērojusi faktu, ka Apelācijas padome nebija pareizi noteikusi savas novērtējuma brīvības apjomu un nebija savu novērtējuma brīvību piemērojusi atbilstoši tās apjomam, šādi pārkāpjot Regulas par Kopienas preču zīmi 76. panta 2. punktu.

2. **Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punkta pārkāpums**

Apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa preču zīmes "KENZO" un "KENZO ESTATE" nav salīdzinājusi vispārējā kontekstā un šādi ir pārkāpusi Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punktu. Apelācijas sūdzības iesniedzējs turklāt apgalvo, ka Vispārējā tiesa apgalvojumus saistībā ar reputāciju ir apstiprinājusi, pamatojoties uz dokumentiem, kurus Apelācijas padomes īstenotas pareizas tiesību piemērošanas un pareizas novērtējuma brīvības izmantošanas gadījumā vērā ņemt nedrīkstēja. Turpinājumā apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa, secinot, ka apstrīdētā preču zīme ietver asociācijas iespēju ar agrāko preču zīmi un tās izmantošanā tiktu netaisnīgi gūts labums no agrākās preču zīmes reputācijas, nav veikusi vajadzīgo visaptverošo novērtējumu. Visbeidzot, apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Apelācijas padome un Vispārēja tiesa ir kļūdījušās, secinot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs nav pamatojis "pietiekama iemesla" esamību Regulas par Kopienas preču zīmi 8. panta 5. punkta izpratnē.

([1]) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV 2009 L 78, 1. lpp.).
([2]) Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1995 L 303, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2015. gada 2. decembra spriedumu lietā T-553/13 *European Dynamics Luxembourg* un *Evropaïki Dynamiki/Fusion for Energy* 2016. gada 12. februārī iesniedza *European Dynamics Luxembourg SA, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE*

(Lieta C-88/16 P)

(2016/C 335/38)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *European Dynamics Luxembourg SA, Evropaïki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE* (pārstāvji – *M. Sfyri, C.-N. Dede, D. Papadopoulou, dikigoroi*)

Otrs lietas dalībnieks: *ITER* un kodolsintēzes enerģētikas attīstības vajadzībām izveidotais Eiropas kopuzņēmums (*Fusion for Energy*)

Tiesa (devītā palāta) ar 2016. gada 7. jūlija rīkojumu nosprieda, ka apelācijas sūdzība nav pieņemama.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. aprīlī iesniedza *Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim* (Polija) – *Aleksandra Kubicka*

(Lieta C-218/16)

(2016/C 335/39)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Gorzowie Wielkopolskim

Prasītāja pamatlietā

Aleksandra Kubicka

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 4. jūlija Regulas (ES) Nr. 650/2012 ([1]) par jurisdikciju, piemērojamiem tiesību aktiem, nolēmumu atzīšanu un izpildi un publisku aktu akceptēšanu un izpildi mantošanas lietās un par Eiropas mantošanas apliecības izveidi 1. panta 2. punkta k) apakšpunkts, 1. panta 2. punkta l) apakšpunkts vai 31. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos ir atļauts atteikties atzīt *in rem* sekas tiešajam (vindikācijas) legātam (*legatum per vindicationem*), kas paredzēts mantojuma tiesību aktos, ja šis legāts attiecas uz īpašuma tiesībām uz nekustamu īpašumu, kas atrodas dalībvalstī, kuras tiesībās nepastāv legāta ar tiešām *in rem* sekām institūts?

([1]) OV L 201, 107. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 17. maijā iesniedza *Sąd Najwyższy* (Polija) – *Polkomtel sp. z o.o./Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej*

(Lieta C-277/16)

(2016/C 335/40)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Najwyższy

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Polkomtel sp. z o.o.*

Atbildētājs: *Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 13. pants kopsakarā ar 8. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) ([1]) (OV L 108, 7.–20. lpp.) tā sākotnējā redakcijā ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja operatoram ar būtisku ietekmi tirgū tiek uzlikts pienākums noteikt cenas atkarībā no segtajām izmaksām, valsts pārvaldes iestāde, lai veicinātu efektivitāti un ilgstošu konkurenci, par pakalpojumu, uz ko attiecas šāds pienākums, var noteikt cenu, kas ir zemāka par šā pakalpojuma sniegšanas izmaksām, ko sedz operators un ko valsts pārvaldes iestāde ir pārbaudījusi un atzinusi par izmaksām, kas ir cēloņsakarībā ar šo pakalpojumu?

2) Vai 13. panta 3. punkts kopsakarā ar 8. panta 4. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) tā sākotnējā redakcijā, ko skata kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts pārvaldes iestāde operatoram, kam ir pienākums noteikt cenas atkarībā no segtajām izmaksām, var uzlikt pienākumu ik gadu noteikt cenu, pamatojoties uz aktuālākajiem datiem par izmaksām, un, pirms šīs cenas piemērošanas uzsākšanas, iesniegt valsts pārvaldes iestādei šādi noteikto cenu kopā ar izmaksu pamatojumu pārbaudes veikšanai?

3) Vai 13. panta 3. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvā 2002/19/EK par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) tā sākotnējā redakcijā, ko skata kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts pārvaldes iestāde operatoram, kuram ir pienākums noteikt cenas atkarībā no segtajām izmaksām, var pieprasīt koriģēt cenu tikai tad, ja operators pats nosaka cenas lielumu un sāk to piemērot, vai arī tad, ja operators piemēro cenu apmērā, ko iepriekš noteikusi valsts pārvaldes iestāde, bet no izmaksu pamatojuma par nākamo ziņošanas laikposmu izriet, ka valsts pārvaldes iestādes iepriekš noteiktā cena ir augstāka par operatora segto izmaksu apmēru?

([1]) OV L 108, 7. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 19. maijā iesniedza *Landgericht Aachen* (Vācija) – *Frank Sleutjes*

(Lieta C-278/16)

(2016/C 335/41)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Aachen

Pamatlietas puses

Frank Sleutjes

Otra lietas dalībniece: *Staatsanwaltschaft Aachen*

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 20. oktobra Direktīvas 2010/64/ES ([1]) par tiesībām uz mutisko un rakstisko tulkojumu kriminālprocesā (*Celex*-Nr. 32010L0064) 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka *StPO* [Kriminālprocesa kodeksa] 37. panta 3. punktā minētais jēdziens "spriedums" ietver arī rīkojumus par sodu *StPO* 407. un turpmāko pantu izpratnē?

([1]) OV L 280, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 30. maijā iesniedza *Naczelny Sąd Administracyjny* (Polija) – *Stanisław Pieńkowski/Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie*

(Lieta C-307/16)

(2016/C 335/42)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Stanisław Pieńkowski*

Atbildētājs: *Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ([1]) 146. panta 1. punkta b) apakšpunkts, 147., 131. un 273. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, ar kuru tiek izslēgta atbrīvojuma piemērošana attiecībā uz nodokļa maksātāju, kurš neizpilda nosacījumu par attiecīga apgrozījuma apjoma sasniegšanu iepriekšējā taksācijas gadā, kā arī nav noslēdzis līgumu ar personu, kas ir tiesīga veikt nodokļa atmaksu ceļotājiem?

([1]) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 30. maijā iesniedza *Naczelny Sąd Administracyjny* (Polija) – *Kozuba Premium Selection sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie/Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie*

(Lieta C-308/16)

(2016/C 335/43)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Naczelny Sąd Administracyjny

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Kozuba Premium Selection sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie*

Atbildētājs: *Dyrektorowi Izby Skarbowej w Warszawie*

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļu sistēmu ([1]) 135. panta 1. punkta j) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā valsts tiesiskais regulējums (2004. gada 11. marta *Ustawa o podatku od towarów i usług* [Likuma par preču un pakalpojumu nodokli] (*Dz. U.*, Nr. 54, *poz.* 535, ar grozījumiem; turpmāk tekstā – "Likums par PVN") 43. panta 1. punkta 10. apakšpunkts), atbilstoši kuram no PVN ir atbrīvota ēku, būvju vai to daļu piegāde, izņemot, ja:

a) piegāde notiek pirmreizējas izmantošanas ietvaros vai pirms tās;

b) no pirmreizējās izmantošanas līdz ēkas, būves vai tās daļu piegādei ir pagājuši mazāk nekā 2 gadi;

ciktāl Likuma par PVN 2. panta 14. punktā pirmreizēja izmantošana ir definēta kā ēku, būvju vai to daļu nodošana ekspluatācijā pirmajam īpašniekam vai pirmreizējam lietotājam, veicot ar nodokli apliekamas darbības, pēc to:

a) uzbūvēšanas vai

b) uzlabošanas, ja uzlabošanas izdevumi tiesību normu par ienākumu nodokli izpratnē sasniedz vismaz 30 % no sākotnējās vērtības?

(1) OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 31. maijā iesniedza *Bundesverwaltungsgericht* (Austrija) – *Corbin Opportunity Fund Lp* u.c.

(Lieta C-309/16)

(2016/C 335/44)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Pamatlietas puses

Prasītāji: *Corbin Opportunity Fund Lp, Corbin Capital Partners, Redwood Drawdown Master Fund Lp, Redwood Opportunity Master Fund Ltd, Redwood Capital Management LLC, Pontus Holdings Ltd, RMF Financial Holdings Sàrl*

Atbildētāja: *Finanzmarktaufsichtsbehörde*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (1), it īpaši tās 1. panta 1. punkts un 2. panta 1. punkta 2) apakšpunkts, ir *ratione temporis* un *ratione materiae* piemērojama pamatlietā aplūkotajai noregulējamai sabiedrībai, kuras noregulēšana ar valstī paredzētajiem mehānismiem jau ir sākta pirms direktīvas transponēšanas termiņa beigām un tiek turpināta laikā pēc transponēšanas termiņa beigām, pamatojoties uz valsts normām, ar ko transponē minēto direktīvu?

2) Vai Direktīvā 2014/59/ES šādas noregulējamās sabiedrības kreditoriem, kuri noregulējuma iestādē ir iesnieguši pieteikumu "pārbaudīt un aizliegt" konkrētus noregulējamās sabiedrības iecerētus vai jau noslēgtus tiesiskus darījumus ar citiem kreditoriem (piemēram, tiesas izlīgumu), ir piešķirtas tiesības, kuru aizsardzībai tie var izmantot administratīvas un tiesas procedūras?

(1) OV L 173, 190. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 10. jūnijā iesniedza *Sąd Okręgowy w Warszawie* (Polija) – *Piotr Zarsk/Andrzej Stadnicki*

(Lieta C-330/16)

(2016/C 335/45)

Tiesvedības valoda – poļu

Iesniedzējtiesa

Sąd Okręgowy w Warszawie

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Piotr Zarski*

Atbildētājs: *Andrzej Stadnicki*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai telpu noma ir pakalpojums Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Direktīvas 2011/7/ES par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos ([1]) 2. panta 1. punkta un 3. panta (kā arī preambulas 2., 3., 7., 11., 18. un 23. apsvēruma) izpratnē?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai uz nenoteiktu laiku noslēgta nomas līguma gadījumā komercdarījums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/7/ES par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos 1. panta 1. punkta, 2. panta 1. punkta, 3., 6. un 8. panta (kā arī preambulas 1., 3., 4., 8., 9., 26. un 35. apsvēruma) izpratnē ir līgums vai arī viens, atsevišķs "darījums", ko veido ikreizējas nomas maksas maksājums par piekļuvi telpām un komunikācijām?

3) Ja atbildē uz otro jautājumu tiek atzīts, ka komercdarījums ir ikreizējs nomas maksas maksājums par piekļuvi telpām un komunikācijām, vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/7/ES par maksājumu kavējumu novēršanu komercdarījumos 1. panta 1. punkts, 2. panta 1. punkts un 12. panta 4. punkts (kā arī preambulas 3. apsvērums) ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstis var izslēgt no direktīvas piemērošanas jomas nomas līgumus, kas noslēgti pirms 2013. gada 16. marta, ja atsevišķu nomas maksājumu kavēšana notiek pēc minētā datuma?

([1]) OV L 48, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 21. jūnijā iesniedza *Amtsgericht Kehl* (Vācija) – kriminālliета pret *C*

(Lieta C-346/16)

(2016/C 335/46)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Kehl

Lietas dalībnieks pamatlietā

C

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai LESD 67. panta otrā daļa, kā arī Regulas Nr. 562/2006, ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām ([1]) (Šengenas Robežu kodekss), 20. un 21. pants vai citas Eiropas Savienības normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, ar kuru attiecīgās dalībvalsts policijas iestādēm tiek piešķirtas pilnvaras šīs dalībvalsts teritorijā ne vairāk kā 30 km attālumā gar visu tās robežu ar 1985. gada 14. jūnija Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu (Šengenas konvencija), līgumslēdzējām valstīm pārmeklēt lietu, neatkarīgi no šo lietu pārvadājošās personas uzvedības un īpašiem apstākļiem, lai kavētu vai nepieļautu nelikumīgu ieceļošana šīs dalībvalsts teritorijā vai novērstu tādus konkrētus noziedzīgus nodarījumus, kas ir vērsti pret robežas drošību vai robežu pārvaldības īstenošanu, vai tiek izdarīti saistībā ar robežas šķērsošanu, ja atbilstoši Šengenas Robežu kodeksa 23. un nākamajiem pantiem nav tikusi uz laiku atjaunota robežkontrole pie savām iekšējām robežām?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša:

2) Vai LESD 67. panta 2. punkts, kā arī Šengenas Robežu kodeksa 20. un 21. pants vai citas Eiropas Savienības normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās nepieļauj valsts tiesisko regulējumu vai praksi, atbilstoši kurai šīs dalībvalsts krimināltiesa drīkst pret apsūdzēto pieļaut pierādījumu, lai gan tas ticis iegūts tāda valsts pasākuma rezultātā, kas ir pretrunā Eiropas Savienības tiesību normām?

(1) OV L 105, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 24. jūnijā iesniedza *Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel* (Beļģija) – *T.KUP SAS/Belgische Staat*

(Lieta C-349/16)

(2016/C 335/47)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Nederlandstalige Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Pamatlietas puses

Prasītāja: *T.KUP SAS*

Atbildētāja: *Belgische Staat*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Regula Nr. 1294/2009 (1) nav spēkā attiecībā uz tādu importētāju kā pamatlietā aprakstīto pamatregulas (2) 17. panta 1. punkta pārkāpuma dēļ, jo Komisija, veicot pārbaudi, ir veikusi pārbaudi izlases veidā – turklāt pārbaudot tikai astoņus importētājus –, lai gan bija jāpārbauda pārskatāms 21 importētāja gadījums?

2) Vai Regula Nr. 1294/2009 nav spēkā attiecībā uz tādu importētāju kā pamatlietā aprakstīto pamatregulas 11. panta 2. punkta trešās daļas pārkāpuma dēļ, jo Komisija iesniegtos pierādījumus, veicot pārbaudi, nav pietiekami ņēmusi vērā tādējādi, ka tā pārbaudi izlases veidā ir veikusi attiecībā uz pieciem lieliem importētājiem un tikai trīs maziem importētājiem un turklāt galvenokārt ir ņēmusi vērā piecu lielo importētāju sniegtās ziņas?

3) Vai Regula Nr. 1294/2009 nav spēkā attiecībā uz tādu importētāju kā pamatlietā aprakstīto pamatregulas 2. un 3. panta un/vai pamatregulas 11. panta 2., 5. un 9. punkta pārkāpuma dēļ, jo Komisijai, veicot pārbaudi, nebija pieejama pietiekama informācija, lai varētu konstatēt, ka joprojām notiek dempinga imports un līdz ar to tiek nodarīts kaitējums?

4) Vai Regula Nr. 1294/2009 nav spēkā attiecībā uz tādu importētāju kā pamatlietā aprakstīto pamatregulas 21. panta pārkāpuma dēļ, jo Komisija, veicot pārbaudi, pieprasa īpašu norāžu esamību par to, ka importētājs ar pagarināšanu tiek pārmērīgi apgrūtināts?

(1) Padomes 2009. gada 22. decembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1294/2009, ar ko pēc termiņa beigu pārskatīšanas, kuru veica saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 384/96 11. panta 2. punktu, uzliek galīgo antidempinga maksājumu, ko piemēro dažu tādu Vjetnamas un Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes apavu importam, kuriem ir ādas virsa, un ko attiecina arī uz šā paša ražojuma importu no Makao īpašās pārvaldes apgabala, neatkarīgi no tā, vai ražojumi ir vai nav deklarēti ar izcelsmi Makao īpašās pārvaldes apgabalā (OV 2009, L 352, 1. lpp.).

(2) Padomes 1995. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. jūnijā iesniedza *Conseil d'État* (Francija) – *Christian Picart/Ministre des finances et des comptes publics*

(Lieta C-355/16)

(2016/C 335/48)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājs: *Christian Picart*

Atbildētājs: *Ministre des finances et des comptes publics*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai brīvība veikt uzņēmējdarbību kā pašnodarbinātajam, kā tā ir definēta 1999. gada 21. jūnijā līguma 1. un 4. pantos un tā I pielikuma 12. pantā var tikt uzskatīta par ekvivalentu brīvībai veikt uzņēmējdarbību, kas Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 43. pantā, kas ir pārtapis par Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantu, ir garantēta pašnodarbinātām personām?

2) Šādā gadījumā, ņemot vērā līguma 16. panta noteikumus, vai ir piemērojama no 2006. gada 7. septembra sprieduma lietā C-470/04 izrietošā judikatūra, kas pieņemta pēc šī līguma spēkā stāšanās, gadījumā, ja dalībvalsts pilsonis, kas ir pārcēlis savu dzīvesvietu uz Šveici, tikai patur kapitāldaļas, kas viņam piederēja šīs dalībvalsts likumiem pakļautajās sabiedrībās, un kas viņam deva noteiktu ietekmi uz šo sabiedrību lēmumiem un ļāva noteikt to darbības, neapgalvojot, ka viņš Šveicē ir iecerējis strādāt kā pašnodarbinātais citādākā veidā nekā dalībvalstī, kuras pilsonis viņš ir, un kas izpaudās kā šo kapitāldaļu pārvaldīšana?

3) Gadījumā, ja šīs tiesības nebūtu ekvivalentas brīvībai veikt uzņēmējdarbību, vai tās būtu interpretējamas tādā pašā veidā, kā Eiropas Savienības Tiesa ir interpretējusi brīvību veikt uzņēmējdarbību savā 2006. gada 7. septembra spriedumā lietā C-470/04?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 27. jūnija iesniedza *Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel* (Beļģija) – kriminālllieta pret *Wamo BVBA, Luc Cecile Jozef Van Mol*

(Lieta C-356/16)

(2016/C 335/49)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Lietas dalībnieki pamatlietā

Wamo BVBA, Luc Cecile Jozef Van Mol

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem ([1]), ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj valsts likumu, ar kuru fiziskām vai juridiskām personām tiek aizliegts izplatīt ar estētiskās ķirurģijas vai neķirurģiskas estētiskās medicīnas procedūrām saistītu reklāmu, kā tas ir atbilstoši 2013. gada 23. maija *Wet tot regeling van de vereiste kwalificaties om ingrepen van niet-heelkundige esthetische geneeskunde en esthetische heelkunde uit te voeren en tot regeling van de reclame en informatie betreffende die ingrepen* (Likums, ar ko reglamentē neķirurģiskas estētiskās medicīnas un estētiskās ķirurģijas procedūru veikšanai nepieciešamo kvalifikāciju un ar šīm procedūrām saistītu reklāmu un informāciju; Beļģijas Oficiālais Vēstnesis, 2013. gada 2. jūlijs) 20/1. pantam, kas ir iekļauts ar 2014. gada 10. februāra *Wet houdende diverse bepalingen inzake gezondheid* (Likums, ar ko nosaka dažādus noteikumus veselības jomā; Beļģijas Oficiālais Vēstnesis, 2014. gada 30. aprīlis)?

([1]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīva 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (OV 2005, L 149, 22. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 28. jūnijā iesniedza *Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas* (Lietuva) – *UAB "Gelvora"/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba*

(Lieta C-357/16)

(2016/C 335/50)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Iesniedzējtiesa

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Pamatlietas puses

Prasītāja: *UAB "Gelvora"*

Atbildētāja: *Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai tiesiskās attiecības starp sabiedrību, kura ieguvusi tiesības uz parādu saskaņā ar prasījuma cesijas līgumu, un fizisku personu, kuras parādsaistības radušās saskaņā ar patēriņa kredītlīgumu, kad šī sabiedrība veic parāda piedziņas darbības, ietilpst Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 11. maija Direktīvas 2005/29/EK ([1]), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004, piemērošanas jomā?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai direktīvas 2. panta c) apakšpunktā lietotais termins "produkts" attiecas uz darbībām, kuras veic, realizējot tiesības uz parādu, kas iegūtas saskaņā ar prasījuma cesijas līgumu saistībā ar parāda piedziņu no fiziskas personas, kuras parādsaistības radušās saskaņā ar patēriņa kredītlīgumu, kas noslēgts ar sākotnējo kreditoru?

3) Vai direktīvas piemērošanas jomā ietilpst tiesiskās attiecības starp sabiedrību, kura ieguvusi tiesības uz parādu saskaņā ar prasījuma cesijas līgumu, un fizisku personu, kuras parādsaistības radušās saskaņā ar patēriņa kredītlīgumu un jau ir nodibinātas ar galīgu tiesas lēmumu un nodotas izpildei tiesu izpildītājam, ja šī sabiedrība veic paralēlas parāda piedziņas darbības?

4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, vai direktīvas 2. panta c) apakšpunktā izmantotais termins "produkts" attiecas uz darbībām, kuras veic, realizējot tiesības uz parādu, kas iegūtas saskaņā ar prasījuma cesijas līgumu saistībā ar parāda piedziņu no fiziskas personas, kuras parādsaistības radušās saskaņā ar patēriņa kredītlīgumu, kas noslēgts ar sākotnējo kreditoru, un ir nodibinātas ar galīgu tiesas lēmumu, kā arī nodotas izpildei tiesu izpildītājam?

([1]) OV 2005 L 149, 22. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 24. jūnijā iesniedza *Cour administrative* (Lukemburga) – *UBS (Luxembourg) SA, Alain Hondequin, Holzem,* un partneri

(Lieta C-358/16)

(2016/C 335/51)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour administrative

Pamatlietas puses

Parties requérantes: UBS (Luxembourg) SA, Alain Hondequin, Holzem, un partneri

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai, it īpaši ievērojot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (Hartas) 41. pantu, kas ir veltīts labas pārvaldības principam, "gadījumu, kas attiecas uz krimināltiesībām" izņēmums, kas ir minēts *in fine* gan Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 21. aprīļa Direktīvas 2004/39/EK, kas attiecas uz finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Padomes Direktīvas 85/611/EEK un 93/6/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2000/12/EK un atceļ Padomes Direktīvu 93/22/EEK ([1]), 54. pantā, gan šī paša 54. panta 3. punkta sākumā, attiecas uz tādu administratīva soda gadījumu atbilstoši valsts tiesību aktiem, bet aplūkojot to Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECPK) aspektā kā tādu, kas ietilpst krimināltiesībās, kāds ir pamatlietā aplūkotais sods, ko ir uzlikusi valsts uzraudzības iestāde, un kas izpaužas tādējādi, ka valsts advokatūras loceklim tiek noteikts izbeigt pildīt minētā regulatora uzraudzītās juridiskās personas funkcijas vai citas funkcijas, kas ir jāapstiprina, norīkojot viņam atteikties no visām savām attiecīgajām funkcijām, cik ātri vien iespējams?

2) Vai minētais administratīvais sods, kas par tādu tiek uzskatīts valsts tiesībās, attiecas uz administratīvu procedūru, kurā pienākumu glabāt profesionālo noslēpumu, uz ko valsts uzraudzības iestāde var atsaukties, pamatojoties uz iepriekš minētajām Direktīvas 2004/39/EK 54. panta normām, ierobežo taisnīgas tiesas prasības, kas ietver tiesības uz efektīvu tiesību aizstāvību tiesā, kas izriet no Hartas 47. panta, neņemot vērā attiecībām uz prasībām, kas izriet vienlaikus no ECPK 6. un 13. panta saistībā ar lietas taisnīgu izskatīšanu un tiesību uz tiesību aizstāvību tiesā, visas Hartas 48. pantā paredzētās garantijas it īpaši, attiecībā uz personas pilnīgu piekļuvi administratīvā soda autora administratīvajai lietai, kas vienlaikus ir valsts uzraudzības iestāde, lai aizsargātu sodītās personas civilās intereses un tiesības?

([1]) OV L 145, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 24. jūnijā iesniedza *Hof van Cassatie* (Beļģija) – *Ömer Altun u.c., Absa NV u.c./Openbaar Ministerie*

(Lieta C-359/16)

(2016/C 335/52)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie

Pamatlietas puses

Prasītāji: Ömer Altun, Abubekir Altun, Sedrettin Maksutogullari, Yunus Altun, Absa NV, M. Sedat BVBA, Alnur BVBA

Atbildētāja: Openbaar Ministerie

Prejudiciālais jautājums

Vai E101 apliecību, kas izsniegta saskaņā ar Padomes 1972. gada 21. marta Regulas (EEK) Nr. 574/72 ([1]), ar kuru nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, 11. panta 1. punktu redakcijā, kas bija spēkā līdz tās atcelšanai ar Regulas (EK) Nr. 987/2009 ([2]), ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, 96. panta 1. punktu, var atcelt vai neņemt vērā cita tiesa, nevis nosūtītājas dalībvalsts tiesa, ja lietas apstākļi, par kuriem tai jālemj, pamato secinājumu, ka apliecība iegūta vai izmantota krāpnieciskā veidā?

([1]) (OV 1972, L 74, 1. lpp.).
([2]) Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Regula, ar ko nosaka īstenošanas kārtību Regulai (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2009, L 284, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 4. jūlijā iesniedza *Conseil d'État* (Francija) – *Association française des entreprises privées* (AFEP) u.c./*Ministre des finances et des comptes publics*

(Lieta C-365/16)

(2016/C 335/53)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Association française des entreprises privées* (*AFEP*), *Axa*, *Compagnie générale des établissements Michelin*, *Danone*, *ENGIE*, agrāk *GDF Suez*, *Eutelsat Communications*, *LVMH Moët Hennessy-Louis Vuitton SA*, *Orange SA*, *Sanofi SA*, *Suez Environnement Company*, *Technip*, *Total SA*, *Vivendi*, *Eurazeo*, *Safran*, *Scor SE*, *Unibail-Rodamco SE*, *Zodiac Aerospace*

Atbildētājs: *Ministre des finances et des comptes publics*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Padomes 2011. gada 30. novembra Direktīvas 2011/96/ES ([1]) 4. pants, it īpaši tā 1. punkta a) apakšpunkts, pieļauj tādu nodokļa maksājumu, kas paredzēts Vispārējā nodokļu kodeksa 235.b ZCA pantā, ko iekasē tad, kad uzņēmējsabiedrība, kurai piemērojams uzņēmuma ienākuma nodoklis Francijā, sadala peļņu, un kura nodokļu bāzi veido sadalītās summas?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, vai tāds nodokļa maksājums, kāds paredzēts Vispārējā nodokļu kodeksa 235. b ZCA pantā, ir jāuzskata par "ieturējumu izcelsmes vietā", no kura meitasuzņēmuma sadalītā peļņa ir atbrīvota atbilstoši minētās direktīvas 5. pantam?

([1]) Padomes 2011. gada 30. novembra Direktīva 2011/96/ES par kopējo sistēmu nodokļu uzlikšanai, ko piemēro mātesuzņēmumiem un meitasuzņēmumiem, kuri atrodas dažādās dalībvalstīs (OV 345, 8. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 5. jūlijā iesniedza *Hof van beroep te Brussel* (Beļģija) – *Openbaar Ministerie/Dawid Piotrowski*

(Lieta C-367/16)

(2016/C 335/54)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Brussel

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Openbaar Ministerie*

Atbildētājs: *Dawid Piotrowski*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Pamatlēmuma ([1]) par Eiropas apcietināšanas orderi 3. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka personu nodošana ir pieļaujama tikai tad, ja šīs personas saskaņā ar izpildes dalībvalsts tiesībām ir uzskatāmas par pilngadīgām, vai arī iepriekš minētais pants ļauj izpildes dalībvalstij nodot arī nepilngadīgas personas, kuras, pamatojoties uz valsts tiesību aktiem, no noteikta vecuma (un, vajadzības gadījumā, izpildot virkni nosacījumu) var tikt sauktas pie kriminālatbildības?

2) Gadījumā, ja nepilngadīgu personu nodošana saskaņā ar pamatlēmuma 3. panta 3. punktu nav aizliegta – vai šis noteikums ir jāinterpretē tādējādi, ka:

   a) (teorētiska) iespēja saskaņā ar valsts tiesībām sodīt nepilngadīgas personas, kuras sasniegušas noteiktu vecumu, kā kritērijs ir pietiekama, lai atļautu nodošanu (citiem vārdiem sakot, veicot abstraktu pārbaudi, pamatojoties uz vecuma kritēriju, no kura persona ir kriminālsodāma, neņemot vērā varbūtējus papildu nosacījumus), vai

   b) nedz savstarpējas atzīšanas princips, kas izriet no pamatlēmuma 1. panta 2. punkta, nedz šā pamatlēmuma 3. panta 3. punkta formulējums neliedz izpildes dalībvalstij veikt konkrētu pārbaudi katrā individuālā gadījumā, kurā var tikt prasīts, lai nodošanas kontekstā attiecībā uz pieprasīto personu ir izpildīti tādi paši kriminālatbildības nosacījumi kā tie, kas ir spēkā attiecībā uz izpildes dalībvalsts valstspiederīgajiem, pamatojoties uz viņu vecumu nodarījumu izdarīšanas brīdī, inkriminētā noziedzīgā nodarījuma veidu un iespējams, pamatojoties uz iepriekšēju sodāmību izsniegšanas dalībvalstī, kas bija par iemeslu izglītības pasākuma noteikšanai, pat ja izsniegšanas dalībvalstī šādi nosacījumi neeksistē?

3) Gadījumā, ja izpildes dalībvalsts drīkst veikt konkrētu pārbaudi, vai, lai novērstu nesodāmību, nav jānošķir starp nodošanu kriminālvajāšanas nolūkā un nodošanu soda izpildes nolūkā?

([1]) Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmums 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 11. jūlijā iesniedza *Tribunal Supremo* (Spānija) – *Salvador Benjumea Bravo de Laguna*/*Esteban Torras Ferrazzuolo*

(Lieta C-381/16)

(2016/C 335/55)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Supremo, Sala Primera de lo Civil

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzējs: *Salvador Benjumea Bravo de Laguna*

Atbildētājs: *Esteban Torras Ferrazzuolo*

Prejudiciālais jautājums

Vai ar Savienības tiesībām, konkrēti, Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi ([1]), ir saderīga prasība par īpašumtiesību atjaunošanu uz Kopienas preču zīmi, kas pamatota ar iemesliem, kuri nav norādīti minētās regulas 18. pantā, it īpaši ar 2001. gada 7. decembra Spānijas Likuma Nr. 17/2001 par preču zīmēm (2001. gada 8. decembra *BOE* Nr. 294) 2. panta 2. punktā paredzētajiem?

([1]) OV 2009, L 78, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2016. gada 28. aprīļa spriedumu lietā T-52/15 *Sharif University of Technology*/Eiropas Savienības Padome 2016. gada 11. jūlijā iesniedza *Sharif University of Technology*

(Lieta C-385/16 P)

(2016/C 335/56)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Sharif University of Technology* (pārstāvis – *M. Happold, Barrister*)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2016. gada 28. aprīļa spriedumu lietā T-52/15 *Sharif University of Technology*/Eiropas Savienības Padome;

— apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumus, kuri ir izvirzīti tiesvedībā Vispārējā tiesā; un

— piespriest Padomei atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesai atcelt Vispārējās tiesas spriedumu un atcelt apstrīdētos aktus (Padomes Lēmuma 2014/776/KĀDP ([1]) un Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1202/2014 ([2]) pielikumus, Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP ([3]) II pielikumu un Padomes Regulas (ES) Nr. 267/2012 ([4]) IX pielikumu (redakcijās, kas grozītas attiecīgi ar Lēmuma 2014/776/KĀDP 1. pantu un Īstenošanas regulas (ES) Nr. 1202/2014 1. pantu)), ciktāl tajos apelācijas sūdzības iesniedzēja ir norādīta kā vienība, uz kuru attiecas ierobežojoši pasākumi atbilstoši Padomes Regulas (ES) Nr. 267/2012 23. panta 2. punktam, piespriest tai atlīdzinājumu par kaitējumu, kas tās reputācijai ir nodarīts ar Padomes aktiem, un piespriest Padomei atlīdzināt tai pirmajā instancē un apelācijas instancē radušos tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza šādus divus pamatus, lai pamatotu savu prasījumu, ka Vispārējās tiesas spriedumā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā un ka Tiesai būtu tas jāatceļ un pašai jāizspriež šī lieta.

Pirmkārt, Vispārējai tiesai esot bijis jānospriež, ka, lēmumu par [apelācijas sūdzības iesniedzējas] iekļaušanu sarakstā pieņemdama neatbilstoši kārtībai, kādā tas bija jāpieņem Padome nav ievērojusi būtisku procesuālu prasību un/vai ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi juridisko kritēriju "atbalsts" Irānas valdībai Padomes Lēmuma 2010/413/KĀDP (grozītās redakcijas) 20. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 2012. gada 23. marta Regulas (ES) Nr. 267/2012 (grozītās redakcijas) 23. panta 2. punkta d) apakšpunktā, uz kuru Padome atsaucas, lai attaisnotu ierobežojošu pasākumu attiecināšanu uz apelācijas sūdzības iesniedzēju, kā rezultātā tā esot kļūdaini secinājusi, ka Padomes sniegtie pierādījumi pamato apelācijas sūdzības iesniedzējas iekļaušanu sarakstā.

([1]) Padomes 2014. gada 7. novembra Lēmums 2014/776/KĀDP, ar kuru groza Lēmumu 2010/413/KĀDP, ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu (OV 2014, L 325, 19. lpp.).
([2]) Padomes 2014. gada 7. novembra Īstenošanas regula (ES) Nr. 1202/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV 2014, L 325, 3. lpp.).
([3]) Padomes 2010. gada 26. jūlija Lēmums [2010/413/KĀDP], ar ko paredz ierobežojošus pasākumus pret Irānu un atceļ Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP (OV 2010, L 195, 39. lpp.).
([4]) Padomes 2012. gada 23. marta Regula (ES) Nr. 267/2012 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu un Regulas (ES) Nr. 961/2010 atcelšanu (OV 2012, L 88, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 15. jūlijā iesniedza *Vrhovno sodišče Republike Slovenije* (Slovēnija) – *T – 2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o.* (pašlaik maksātnespējas procesā)/Slovēnijas Republika

(Lieta C-396/16)

(2016/C 335/57)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Iesniedzējtiesa

Vrhovno sodišče Republike Slovenije

Pamatlietas puses

Prasītāja: *T – 2, družba za ustvarjanje, razvoj in trženje elektronskih komunikacij in opreme, d.o.o.* (pašlaik maksātnespējas procesā)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai pamattiesvedībā minētā saistību samazināšana saskaņā ar sanācijas procesu, kas ir apstiprināts ar lēmumu, kurš ir stājies likumīgā spēkā, ir jāuzskata par to sastāvdaļu maiņu, kas ir izmantotas, lai noteiktu PVN priekšnodokļa atskaitāmo summu, PVN direktīvas ([1]) 185. panta 1. punkta izpratnē, vai kā atšķirīga situācija, kurā atskaitīšana ir lielāka vai mazāka par to, uz kādu nodokļa maksātājam ir tiesības, PVN direktīvas 184. panta izpratnē?

2) Vai pamattiesvedībā minētā saistību samazināšana saskaņā ar sanācijas procesu, kas ir apstiprināts ar lēmumu, kurš ir stājies likumīgā spēkā, ir jāuzskata par (daļēju) maksājuma neveikšanu PVN direktīvas 185. panta 2. punkta pirmās daļas izpratnē?

3) Vai dalībvalstij, lai pieprasītu koriģēt atskaitījumu pilnīgas vai daļējas maksājuma neveikšanas gadījumā, kā tas atļauts minētās direktīvas 185. panta 2. punkta otrajā daļā, ņemot vērā Savienības likumdevēja noteiktās un PVN direktīvas 186. pantā paredzētās prasības par tiesisko situāciju skaidrību un noteiktību, savā valsts tiesiskajā regulējumā ir specifiski jāregulē maksājuma neveikšanas gadījumi, vai jāietver tajos apstiprināts sanācijas process, kas ir stājies likumīgā spēkā (ja tā ietilpst maksājuma neveikšanas jēdzienā)?

([1]) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2016. gada 12. jūlija rīkojums – *Yanukovych*/Padome

(Lieta T-347/14) ([1])

Prasība atcelt tiesību aktu — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā — Līdzekļu iesaldēšana — To personu, vienību un struktūru saraksts, kuru līdzekļi un saimnieciskie resursi tiek iesaldēti — Prasītāja vārda iekļaušana — Prasījumu grozīšana — Prasītāja nāve — Nepieņemamība — Pierādījumi par iekļaušanas sarakstā pamatotību — Acīmredzami pamatota prasība

(2016/C 335/58)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Viktor Viktorovych Yanukovych* mantiniece *Olga Stanislavivna Yanukovych* (Kijeva, Ukraina) (pārstāvis – *T. Beazley, QC*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – sākotnēji *E. Finnegan* un *J.-P. Hix*, vēlāk *J.-P. Hix* un *P. Mahnič Bruni*)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – *S. Bartelt* un *D. Gauci*)

Priekšmets

Prasība, kas celta, pamatojoties uz LESD 263. pantu un kurā lūgts atcelt, pirmkārt, Padomes 2014. gada 5. marta Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2014, L 66, 26. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2014. gada 14. aprīļa Īstenošanas lēmumu 2014/216/KĀDP, ar ko īsteno Lēmumu 2014/119 (OV 2014, L 111, 91. lpp.), un Padomes 2014. gada 5. marta Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2014, L 66, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2014. gada 14. aprīļa Īstenošanas regulu (ES) Nr. 381/2014, ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 208/2014 (OV 2014, L 111, 33. lpp.), un, otrkārt, Padomes 2015. gada 29. janvāra Lēmumu (KĀDP) 2015/143, ar ko groza Lēmumu 2014/119 (OV 2015, L 24, 16. lpp.), un Padomes 2015. gada 29. janvāra Regulu (ES) 2015/138, ar ko groza Regulu Nr. 208/2014 (OV 2015, L 24, 1. lpp.), kā arī Padomes 2015. gada 5. marta Lēmumu (KĀDP) 2015/364, ar kuru groza Lēmumu 2014/119 (OV 2015, L 62, 25. lpp.), un Padomes 2015. gada 5. marta Īstenošanas regulu (ES) 2015/357, ar kuru īsteno Regulu Nr. 208/2014 (OV 2015, L 62, 1. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz *V. Viktorovych Yanukovych*

Rezolutīvā daļa:

1) *atcelt Padomes 2014. gada 5. marta Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, un Padomes 2014. gada 5. marta Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, šo tiesību aktu sākotnējā redakcijā, ciktāl tie attiecas uz Viktor Viktorovych Yanukovych;*

2) *pārējā daļā prasību noraidīt;*

3) *Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina V. Viktorovych Yanukovych mantinieces Olga Stanislavivna Yanukovych tiesāšanās izdevumus attiecībā uz prasības pieteikumā izvirzīto atcelšanas prasījumu;*

4) *V. Viktorovych Yanukovych mantiniece O. Stanislavivna Yanukovych sedz savus, kā arī atlīdzina Padomes tiesāšanās izdevumus attiecībā uz prasījumu grozījumu rakstā izvirzīto atcelšanas prasījumu;*

5) *Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.*

(1) OV C 253, 4.8.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 10. jūnija rīkojums – *Pshonka*/Padome

(Lieta T-380/14) (1)

Prasība atcelt tiesību aktu — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Ierobežojoši pasākumi saistībā ar situāciju Ukrainā — Līdzekļu iesaldēšana — To personu, vienību un struktūru saraksts, kuru līdzekļi un saimnieciskie resursi tiek iesaldēti — Prasītāja vārda iekļaušana — Termiņš prasības celšanai — Pieņemamība — Pierādījumi par iekļaušanas sarakstā pamatotību — Acīmredzami pamatota prasība

(2016/C 335/59)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Artem Viktorovych Pshonka* (Maskava, Krievija) (pārstāvji – *C. Constantina* un *J.-M. Reymond*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji – *V. Piessevaux* un *A. Vitro*)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas atbalstam: Eiropas Komisija (pārstāvji – *S. Bartelt* un *D. Gauci*)

Priekšmets

Prasība atcelt Padomes 2014. gada 5. marta Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2014, L 66, 26. lpp.), un Padomes 2014. gada 5. marta Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā (OV 2014, L 66, 1. lpp.), ciktāl šie tiesību akti attiecas uz prasītāju

Rezolutīvā daļa:

1) *atcelt Padomes 2014. gada 5. marta Lēmumu 2014/119/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, un Padomes 2014. gada 5. marta Regulu (ES) Nr. 208/2014 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ukrainā, ciktāl šie tiesību akti attiecas uz Artem Viktorovych Pshonka;*

2) *Eiropas Savienības Padome sedz savus, kā arī atlīdzina A. Pshonka tiesāšanās izdevumus;*

3) *Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.*

(1) OV C 261, 11.8.2014.

Vispārējās tiesas 2016. gada 19. jūlija rīkojums – Itālija/Komisija

(Lieta T-770/14) ([1])

ERAF — Regula (EK) Nr. 1083/2006 — Itālijas un Maltas pārrobežu sadarbības programma 2007.–2013. gadam — Termiņu neievērošana — Automātiska atsaukšana — Samērīgums — Sadarbības princips — Partnerības princips — Nepārvarama vara — Pienākums norādīt pamatojumu — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība

(2016/C 335/60)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji – *G. Palmieri* un *P. Gentili*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji – *B.-R. Killmann* un *D. Recchia*)

Priekšmets

Prasība, kas celta, pamatojoties uz LESD 263. pantu, un kurā lūgts, pirmkārt, atcelt Komisijas 2014. gada 11. septembra vēstuli Ares (2014) 2975571, ar kuru Komisija Itālijas Republikai paziņoja par to, ka no 2013. gada 31. decembra automātiski tiek atsaukta daļa resursu, kas saistīti ar Itālijas un Maltas pārrobežu sadarbības programmā 2007.–2013. gadam paredzētajām Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) saistībām, un, otrkārt, lai Vispārēja tiesa atzīst par finansējamiem ar projektiem *ImaGenX*, *Simit* un *PIM Energethica* saistītos izdevumus

Rezolutīvā daļa:

1) *prasību noraidīt;*

2) *Itālijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

([1]) OV C 26, 26.1.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 14. jūlija rīkojums – *Alcimos Consulting*/ECB

(Lieta T-368/15) ([1])

Prasība atcelt tiesību aktu — Prasība atlīdzināt zaudējumus — ECB Padomes pieņemtie lēmumi — Ārkārtas likviditātes palīdzības sniegšana Grieķijas bankām — Maksimālais apmērs — Tieša skāruma neesamība — Nepieņemamība — Formas prasību neievērošana

(2016/C 335/61)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Alcimos Consulting SMPC* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvis – *F. Rodolaki*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji – *K. Laurinavičius* un *M. Szablewska*, *agents*, kuriem palīdz *H.-G. Kamann*, advokāts)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu, atcelt ECB Padomes 2015. gada 28. jūnija lēmumus, ar kuriem tā nolēma atstāt spēkā ārkārtas likviditātes palīdzības maksimālo apmēru Grieķijas bankām līmenī, kurš tika nolemts 2015. gada 26. jūnijā un 2015. gada 6. jūlijā, kad arī tika lemts par šo atstāšanu spēkā, kā arī par diskontu, kurus piemēro Grieķijas bankas šajā sakarā akceptētajām garantijām, pielāgošanu un, otrkārt, prasība, kas pamatota ar LESD 268. pantu, atlīdzināt zaudējumus, kurus prasītāja esot cietusi minēto lēmumu rezultātā

Rezolutīvā daļa:

1) *prasību noraidīt kā nepieņemamu;*

2) *Alcimos Consulting SMPC atlīdzina tiesāšanās izdevumus.*

(1) OV C 302, 14.9.2015.

Vispārējās tiesas 2016. gada 19. jūlija rīkojums – *Panzeri*/Parlaments un Komisija

(Lieta T-677/15) (1)

Prasība atcelt tiesību aktu — Noteikumi par Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām — Parlamentārās palīdzības piemaksa — Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana — Apstrīdētā tiesību akta aizstāšana tiesvedības laikā — Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas — Sagatavojošs tiesību akts — Nepieņemamība

(2016/C 335/62)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Pier Antonio Panzeri* (*Calusco d'Adda*, Itālija) (pārstāvis – *C. Cerami*, advokāts)

Atbildētāji: Eiropas Parlaments (pārstāvji – *S. Seyr* un *G. Corstens*) un Eiropas Komisija (pārstāvji – *J. Baquero Cruz* un *D. Nardi*)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu, atcelt, pirmkārt, Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta B direkcijas "Deputātu finanšu un sociālās tiesības" direktora 2015. gada 21. septembra vēstuli par summas EUR 83 764,34 atgūšanu no prasītāja un ar ko ir paziņots ar to saistītais 2015. gada 18. septembra paziņojums par parādu, un, otrkārt, Parlaments ģenerālsekretāra 2012. gada 27. jūlija vēstuli, ar kuru prasītājs ir informēts par izmeklēšanas secinājumiem saistībā ar viņa parlamentāro piemaksu izmantošanu

Rezolutīvā daļa:

1) *izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību, ciktāl tā ir vērsta pret Eiropas Parlamenta Finanšu ģenerāldirektorāta B direkcijas "Deputātu finanšu un sociālās tiesības" direktora 2015. gada 21. septembra vēstuli un 2015. gada 18. septembra paziņojumu par parādu Nr. 2015-1320;*

2) *prasību pārējā daļā noraidīt kā nepieņemamu;*

3) *Pier Antonio Panzeri sedz savus un atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus;*

4) *Parlaments sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.*

(1) OV C 27, 25.1.2016.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2016. gada 20. jūlija rīkojums – *MSD Animal Health Innovation* un *Intervet international*/EMA

(Lieta T-729/15 R)

Pagaidu noregulējums — Piekļuve dokumentiem — Regula (EK) Nr. 1049/2001 — EMA rīcībā esošie dokumenti, kas ietver informāciju, ko uzņēmums iesniedzis saistībā ar pieteikumu tirdzniecības atļaujas saņemšanai attiecībā uz zālēm — Lēmums piešķirt trešajai personai piekļuvi dokumentiem — Pieteikums par piemērošanas apturēšanu — Steidzamība — Fumus boni juris — Interešu izsvēršana

(2016/C 335/63)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *MSD Animal Health Innovation GmbH* (*Schwabenheim*, Vācija) un *Intervet international BV* (*Boxmeer*, Nīderlande) (pārstāvji – *P. Bogaert*, advokāts, *B. Kelly* un *H. Billson*, *solicitors*, *J. Stratford*, *QC*, un *C. Thomas*, *barrister*)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra (*EMA*) (pārstāvji – *T. Jabłoński*, *N. Rampal Olmedo*, *A. Spina*, *A. Rusanov* un *S. Marino*)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar kuru būtībā tiek prasīts apturēt *EMA* 2015. gada 25. novembra Lēmuma EMA/785809/2015, ar kuru trešajai personai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulai (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV 2001, L 145, 43. lpp.) ir piešķirta piekļuve noteiktiem dokumentiem, kas ietver informāciju, kura ir tikusi iesniegta saistībā ar pieteikumu tirdzniecības atļaujas saņemšanai attiecībā uz veterinārajām zālēm *Bravecto*, piemērošanu

Rezolutīvā daļa:

1) *apturēt Eiropas Zāļu aģentūras (EMA) 2015. gada 25. novembra Lēmuma EMA/722323/2015, ar kuru trešajai personai atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulai (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ir piešķirta piekļuve toksikoloģisko izmēģinājumu ziņojumiem: C 45151/28 dienu iedarbības caur ādu toksicitātes izmēģinājums (6 stundu uzlikšana ar puspieguļošu pārsēju) Wistar žurkām, C 45162/28 dienu orālās toksicitātes izmēģinājums (piespiedu barošana) Wistar žurkām un C 88913/28 dienu iedarbības caur ādu toksicitātes izmēģinājums (6 stundu uzlikšana ar puspieguļošu pārsēju) Wistar žurkām, piemērošanu;*

2) *uzdot EMA nepubliskot 1. punktā minētos ziņojumus;*

3) *lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.*

Prasība, kas celta 2016. gada 21. jūlijā – *Asna*/*EUIPO* – *Wings Software* ("ASNA WINGS")

(Lieta T-382/16)

(2016/C 335/64)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Asna, Inc.* (*San Antonio*, Teksasa, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – *J. Devaureix* un *J. C. Erdozain López*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Wings Software BVBA* (*Heist-Op-den-Berg*, Beļģija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "ASNA WINGS" – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 388 352

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2016. gada 26. aprīļa lēmums lietā R 436/2015–5

Prasītājas prasījumi:

— atzīt prasību par pieņemamu ar visiem iesniegtajiem dokumentiem un tiem atbilstošajām kopijām;

— atzīt par pieņemamiem iesniegtos pierādījumus;

— atcelt apstrīdēto lēmumu un noteikt, ka tas nerada tiesiskas sekas;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

— kļūda saistībā ar otras lietas dalībnieces izvirzīto izmantošanas pierādījumu;

— Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 22. jūlijā – *AIA/EUIPO – Casa Montorsi* ("*MONTORSI F. & F.*")

(Lieta T-389/16)

(2016/C 335/65)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Agricola italiana alimentare SpA* (*AIA*) (*San Martino Buon Albergo*, Itālija) (pārstāvis – *S. Rizzo, avvocato*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Casa Montorsi Srl* (*Vignola*, Itālija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "MONTORSI F. & F." – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 5 681 663

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 28. aprīļa lēmums lietā R 1239/2014-1

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

— Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunkta kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu pārkāpums;

— Regulas Nr. 207/2009 53. panta 3. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 26. jūlijā – *Starbucks/EUIPO – Nersesyan* ("COFFEE ROCKS")

(Lieta T-398/16)

(2016/C 335/66)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Starbucks Corp.* (*Seattle*, Vašingtona, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji – *I. Fowler, Solicitor,* un *J. Schmitt,* advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otrs procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībnieks: *Hasmik Nersesyan* (*Borgloon*, Beļģija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: otrs procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieks

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "COFFEE ROCKS" – reģistrācijas pieteikums Nr. 11 881 943

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 24. maija lēmums lietā R 559/2015–4

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Biroja 2016. gada 24. maija lēmumu lietā R 559/2015–4, un

— piespriest atbildētajam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, vai – ja lietā iestājas otrs procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībnieks –, piespriest atbildētājam un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt kopīgi tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

— Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;

— Regulas Nr. 207/2009 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 22. jūlijā – *Berliner Stadtwerke*/*EUIPO* ("berlinGas")

(Lieta T-402/16)

(2016/C 335/67)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Berliner Stadtwerke GmbH* (Berlīne, Vācija) (pārstāvis: O. *Spieker*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Informācija par procesu *EUIPO*

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "berlinGas" – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 067 714

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2016. gada 12. maija lēmums lietā R 291/2016-1

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta kopsakarā ar Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punktu pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 28. jūlijā – *Stada Arzneimittel*/*EUIPO* – *Vivatech* ("Immunostad")

(Lieta T-403/16)

(2016/C 335/68)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Stada Arzneimittel AG* (*Bad Vilbel*, Vācija) (pārstāvji – *R. Kaase* un *J. Plate*, *Rechtsanwälte*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Vivatech* (Parīze, Francija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "Immunostad" –Eiropas Savienības preču zīme Nr. 9 552 225

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas piektās padomes 2016. gada 19. aprīļa lēmums lietā R 863/2015–5

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp izdevumus saistībā ar apelācijas procesu.

Izvirzītie pamati:

— Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;

— Regulas Nr. 207/2009 75. panta pārkāpums.

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2016. gada 14. jūnijā – ZZ u.c./Komisija

(Lieta F-29/16)

(2016/C 335/69)

Tiesvedības valoda – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZZ u.c. (pārstāvis – *C. Cortese, avvocato*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu par ieturējumiem no pensijas, kuru pieņēmusi Komisija saskaņā ar Civildienesta noteikumu 85. pantu par summu EUR 22 368,13, kas jāietur no prasītājam piešķirtās apgādnieka zaudējuma pensijas, kā arī no viņa trim bērniem piešķirtās bāreņa pensijas

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (PMO.4) 2015. gada 17. augusta lēmumu, kura priekšmets ir tādu nepamatoti samaksāto summu kā apgādnieka zaudējuma un bāreņa pensijas atgūšana, runājot par ZZ un viņa nepilngadīgo meitu tiesībām, un, ciktāl nepieciešams, tiešo lēmumu par sūdzības noraidīšanu;

— atcelt Atalgojuma un individuālo tiesību biroja (PMO.4) 2015. gada 17. augusta lēmumu, kura priekšmets ir tādu nepamatoti samaksāto summu kā apgādnieka zaudējuma un bāreņa pensijas atgūšana, runājot par X tiesībām, un, ciktāl nepieciešams, netiešo lēmumu par sūdzības noraidīšanu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt morālo un materiālo kaitējumu, kas nodarīts prasītājiem, jo pārkāptas viņu tiesības uz labu pārvaldību, kā arī administrācijas rūpības pienākums pret viņiem, šādā attiecīgā apmērā:

  — starpību starp ZZ saņemto atalgojumu EFSA pagaidu darbinieka amatā AD 9 pakāpē un atalgojumu, kuru viņš saņemtu kā Komisijas ierēdnis AD 12 pakāpē viena gada garumā;

  — apstrīdētajā lēmumā no prasītājiem pieprasītās atmaksas summu, kurai pieskaitīta starpība starp pensijas apmēru, kurš noteikts 2. grozījumos, un summu, kas noteikta 3. grozījumos, sākot no paziņojuma Nr. 3 spēkā stāšanās līdz brīdim, kad ģimene būs iekārtojusies iepriekšējā dzīves vietā, par taisnīgu termiņu uzskatot vienu gadu no nolēmuma šajā lietā pieņemšanas dienas;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 12. jūlijā – ZZ/Komisija

(Lieta F-36/16)

(2016/C 335/70)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji – *N. de Montigny* un *J.-N. Louis*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu nepaaugstināt prasītāju AST7 pakāpē 2015. gada amatā paaugstināšanas ietvaros

Prasītāja prasījumi:

— atcelt 2015. gada 13. novembra lēmumu, ar kuru ir publicēts 2015. gadā amatā paaugstināto ierēdņu sarakts, jo tajā nav ietverts prasītāja uzvārds;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2016. gada 29. jūlijā – ZZ/EIB

(Lieta F-37/16)

(2016/C 335/71)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvis – *B. Maréchal, lawyer*)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju banka (EIB)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, kas pieņemts attiecībā uz izmeklēšanas procedūru par cilvēka cieņas ievērošanu darbavietā saistībā ar seksuālās uzmākšanās apgalvojumiem, ar kuru ir noraidīta prasītājas celtā sūdzība, ka arī prasība par kompensāciju par prasītajai nodarīto morālo kaitējumu un medicīniskajām izmaksām

Prasītāja prasījumi:

— atcelt 2015. gada 16. oktobra lēmumu attiecībā uz izmeklēšanas procedūru par cilvēka cieņas ievērošanu darbavietā, kuru uzsāka prasītāja pret savu vadītāju, kuru izmeklēja izmeklēšanas komiteja, un atcelt izmeklēšanas komitejas 2015. gada 14. septembra ziņojumu saistībā ar prasītājas iesniegto prasību par cilvēka cieņas ievērošanu darbavietā, kurā viņas sūdzība ir noraidīta un kurā ir izdarīti neatbilstoši secinājumi, tostarp par ziņojuma iznīcināšanu;

— atlīdzināt medicīniskos izdevumus, kuri radās prasītājai nodarītā kaitējuma dēļ EUR 977 (ar PVN) apmērā par (i) līdz šim nodarīto kaitējumu un (ii) provizorisku summu EUR 5 850 apmērā par medicīniskajiem izdevumiem nākotnē;

— atlīdzināt zaudējumus saistībā ar prasītājai nodarīto morālo kaitējumu EUR 20 000 apmērā;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV